നിയമനിർമ്മാണ കാര്യം (തുടർച്ച)

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ, അങ്ങേയ്ക്ക് ചർച്ച തുടരാവുന്നതാണ്. ഇനിയും ഇവിടെ അഞ്ചുപേർ സംസാരിക്കാനുണ്ട്. ഇന്ന് സ്പീക്കറുടെ ഇഫ്താർ പാർട്ടിയുണ്ട്. മറക്കാതെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും അതിൽ പങ്കെടുക്കണം എന്നുകൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: സർ, ഇവിടെ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി നിയമത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ഭേദഗതികളെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ നേരത്തെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. കേരള സർവ്വകലാശാലയുൾപ്പെടെ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ നിലവാരത്തകർച്ചയും ആ സർവ്വകലാശാലകൾ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പല നിലപാടുകളും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഇന്നത്തെ താല്പര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നില്ല തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയത്. ഒരു ഐ.ടി. വിദഗ്ദ്ധനെ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഭരണസമിതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുപോലെ അതിലെ അംഗത്വത്തിൽ കുറച്ച് ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ ഭേദഗതി ബിൽ പ്രധാനമായും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ

നേരത്തെ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഇന്ന് ലോകത്തെ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക മേഖലകളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വികാസവും അതുപോലുള്ള മറ്റ് സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തെ അനേകം സർവ്വകലാശാലകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ വളരെ പിന്നണിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയാണ് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ. അതിനൊരു മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയും കേരള സർക്കാരും നമ്മളെല്ലാവരും വാസ്തവത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ പറയേണ്ട ഒരു വിഷയം ഇവിടെ നേരത്തെ പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ ഈ സർക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പല പുതിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളും വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകൾ തമ്മിൽ ലയനം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചൊരു ശിപാർശ വന്നിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ ഇവിടെ പലരും അതിനെ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. ഹയർ സെക്കണ്ടറി വിഭാഗമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഏതാണ്ട് 9 ലക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളും 2000 വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും 45 ഓപ്ഷനുകളുമുള്ള ഒരു വലിയ പ്രസ്ഥാനമാണ്. 10+2+3 തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ഇന്ത്യ പിന്തുടരുന്ന മാർഗ്ഗം എന്ന്

പാർലമെന്റിൽ ലോകസഭാംഗങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമായി കേന്ദ്ര വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി അടുത്ത കാലത്ത് പറയുകയുണ്ടായി. അതുവച്ച് നോക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഈ പ്രവർത്തിയിൽനിന്ന് ഭിന്നമായി മറ്റ് പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഹയർ സെക്കണ്ടറി വേറിട്ട് നിൽക്കുകയാണ്. കർണ്ണാടക, ആസ്സാം, ഒറീസ്സ, തെലുങ്കാന, വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊക്കെ ഹയർ സെക്കണ്ടറിക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ഡയറക്ടറേറ്റും സംവിധാനങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അവ തമ്മിൽ എന്തിനാണ് ലയിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളൊരു ചോദ്യമുണ്ട്. ഹയർ സെക്കണ്ടറിയിൽ ഏതാണ്ട് 26800-ഓളം വരുന്ന അധ്യാപകരിൽ വാല്യുവേഷൻ ഡ്യൂട്ടിക്ക് നിയോഗിക്കുന്ന അധ്യാപകർ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വാല്യുവേഷൻ ക്യാമ്പുകളുടെ ബഹിഷ്ക്കരണം നടത്തുകയുണ്ടായി. വാല്യുവേഷൻ ക്യാമ്പുകളിൽ 21890 അധ്യാപകരാണ് പങ്കെടുക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിൽ 16168 അധ്യാപകരാണ് ബഹിഷ്ക്കരണം നടത്തിയത്. അപ്പോൾ ഹയർ സെക്കണ്ടറി മേഖലയിലെ അധ്യാപകരിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നൊരു

സംഗതിയാണിത്. സർക്കാർ കൊണ്ടുവന്ന ഏത് കാര്യത്തെയും എതിർക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല ഞാൻ ഇത് പറയുന്നത്. സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. സർക്കാർ കൊണ്ടുവരുന്ന പല പരിഷ്കാരങ്ങളോടും ഞാൻ യോജിക്കുന്ന ആളാണ്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവൺമെന്റ് നടത്തുന്ന എല്ലാ സംരംഭങ്ങളെയും പിന്തുണയ്ക്കുന്നൊരാളാണ് ഞാൻ. അതേസമയം ഇത് ആരോഗ്യകരമായൊരു പ്രവണതയല്ല എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഇത് സ്പെഷ്യലൈസേഷന്റെയൊരു കാലഘട്ടമാണ്. അത് ഞാൻ മുമ്പിവിടെ ചോദ്യോത്തരവേളയിലും സബ്മിഷനായിട്ടുമൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൊരു കാര്യമാണ്. എല്ലാത്തിനും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അറ്റൻഷൻ ലഭിക്കുന്നതിന് വാസ്തവത്തിൽ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ഹയർ സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും വെവ്വേറെ സംവിധാനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഹയർ സെക്കണ്ടറി ഡയറക്ടറേറ്റിനെ കാര്യക്ഷമമാക്കുകയും ഹയർ സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്കും അധ്യാപകർക്കും അവരുടെ പാഠ്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ള

സംവിധാനങ്ങളൊരുക്കുകയും നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫിനെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കുകയുമൊക്കെയാണ് വാസ്തവത്തിൽ വേണ്ടത്. അതല്ലാതെ ഇതെല്ലാംകൂടി ലിങ്ക് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. അത് വളരെ വലിയ ആപത്ത് ഉണ്ടാക്കും. മുമ്പ് മന്ത്രിസഭയിൽ ഇത്രയധികം മന്ത്രിമാരൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ പല കാലഘട്ടത്തിലായി മന്ത്രിമാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ച് 20-ഉം 21-ഉം ഒക്കെയായി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനൊരു മന്ത്രിയുണ്ട്. സംസ്കാരത്തിന് വേറൊരു മന്ത്രിയുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസംതന്നെയാണ് സംസ്കാരം. അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും കൂടി ഒരു മന്ത്രിയാക്കി ചുരുക്കിയാൽ ഒരു പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറി മതിയാകും, ഒരു മന്ത്രി മതിയാകും. അതുപോലെ കൃഷി, ക്ഷീര വികസനം, മൃഗസംരക്ഷണം തുടങ്ങി അനുബന്ധമായിട്ടുള്ള പല സംഗതികളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വേണമെങ്കിൽ ഒരു വകുപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ ന്യായീകരണങ്ങൾ അപ്പോൾ പറയാൻ സാധിക്കും. വേറിട്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ന്യായീകരണങ്ങളും പറയാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ അത് നമ്മൾ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. സ്പെഷ്യലൈസേഷന്റെ ഗുണം

എപ്പോഴുമുണ്ട്. ജോയിന്റ് ഫാമിലികളായിരുന്നു പണ്ട് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. ജോയിന്റ് ഫാമിലിയെന്ന് പറയുമ്പോൾ നൂറ് കണക്കിന് ആളുകൾ ഉണ്ണാനായി ഊട്ടുപുരയിലുണ്ടാകും. ഇതിൽ മക്കളേതാണ്, മരുമക്കളേതാണ്, പേരക്കിടാങ്ങളേതാണ് എന്ന് മുത്തച്ഛനും മുത്തശ്ശിക്കുംവരെ അറിയില്ല. ആരെക്കയോ വന്ന് ഉണ്ടിട്ടു പോകുന്നുവെന്നൊരു അവസ്ഥയാണ്. എല്ലാവരുംകൂടി അവരുടെ ഭൂസ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് ആദായമെടുക്കുന്നു, അതിന്റെ അനുഭവം എല്ലാവരുംകൂടി പങ്കിടുന്നു. അങ്ങനെയൊരു രീതിയായിരുന്നു അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. ജോയിന്റ് ഫാമിലിക്ക് അതിന്റേതായ ഗുണമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അത് ചെറിയ കുടുംബങ്ങളായി മാറിയത്? നമുക്കൊരു മകനും ഒരു മകളും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സന്തതി മാത്രമാകുമ്പോൾ അവർക്ക് പ്രത്യേക അറ്റൻഷൻ കിട്ടണമെന്ന് രക്ഷിതാക്കൾ കരുതുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർ വെവ്വേറെ ആയത്. വേണമെങ്കിൽ അതിനെ ഡീസെൻട്രലൈസേഷൻ എന്നും പറയാം. വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു കേന്ദ്രീകരണ ചിന്ത എങ്ങനെ വന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ നിയമത്തെ വേണമെങ്കിൽ

കുറ്റപ്പെടുത്താൻ ചില ആളുകൾ അതൊരു ന്യായീകരണമായി പറയുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽപ്പെട്ട സംഗതിയായതുകൊണ്ട് അതിൽ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് അവരുടേതായിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് അതിനൊന്നും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. പരിശീലന കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ ആർ.എം.എസ്.എ.യും എസ്.എസ്.എ.യും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് സമഗ്രമായിട്ടുള്ളൊരു പരിശീലന പദ്ധതി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ അത് വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നതിൽ അവരൊരിക്കലും എതിരാണെന്ന് നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഡീസെൻട്രലൈസേഷൻ എല്ലായിടത്തും വേണ്ടതാണ്. ആരോഗ്യ വകുപ്പിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഡിസ്കസ് ചെയ്തത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വളരെ ആവേശത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഡീസെൻട്രലൈസേഷൻ തന്നെയാണ്. മുമ്പ് വൈറോളജി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. മുമ്പ് എല്ലാത്തിനുംകൂടി ഒരു ഡോക്ടർ ആയിരുന്നു. എം.ബി.ബി.എസ്. പാസ്സായ ഒരു ഡോക്ടർക്ക് എത്ര വലിയ ആരാധകരാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. രാജ്യം മുഴുവൻ എം.ബി.ബി.എസ് പാസ്സായ ഡോക്ടറുടെ പിന്നാലെ ആയിരുന്നു.

ഓർത്തോപീഡിക്സും ഒഫ്താൽമോളജിയും ഗൈനക്കോളജിയും ഒബ്സ്റ്റട്രിക്സും ജെറിയാട്രിക്സും എങ്ങനെയാണ് വന്നത്. അപ്പോൾ ഓരോന്നിനും സ്പെഷ്യലൈസേഷൻ വരികയാണ്. കണ്ണിന്റെ സ്പെഷ്യലൈസേഷൻ വന്നപ്പോൾ പണ്ടൊരു കണ്ണാശുപത്രിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ണാശുപത്രിയിൽ കണ്ണിനുതന്നെ പല വിഭാഗങ്ങളാക്കി അതിന്റെ സ്പെഷ്യലൈസേഷനുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മൾ 9 ലക്ഷം കുട്ടികളെയും 2000 വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെയും 26800 അധ്യാപകരെയുംകൂടി ഹൈസ്കൂളിന്റെ തലയിൽ കെട്ടിവച്ച് അവരുമായി ഒരുമിച്ച് നിൽക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ഹയർ സെക്കണ്ടറിക്ക് കൂടുതൽ അറ്റൻഷൻ കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഹയർ സെക്കന്ററിക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ, സിന്റിക്കേറ്റുകളെയും സർവ്വകലാശാലകളെയും കുറിച്ചൊക്കെ നമ്മൾ പറയുമ്പോൾ അവ എന്തിനുവേണ്ടിയാണോ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത് ആ ഉദ്ദേശം നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ല. പല സർവ്വകലാശാലകളും വ്യവസ്ഥാപിതമായ ചില രീതികളിൽ പരീക്ഷ നടത്തുന്നവരും അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരും സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന

തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ഭാവനാ സമ്പന്നത ഇല്ലാത്തവരുമൊക്കെയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായ ആളുകൾ ആ സർവ്വകലാശാലയിലുണ്ടാകാം, ഇല്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ചില ആളുകൾക്ക് ഡോക്ടറേറ്റ് കിട്ടാനുള്ള സംവിധാനമൊക്കെയുണ്ട്. ഡോക്ടറേറ്റ് കിട്ടിയ ആൾ മികവിന്റെ പ്രതിനിധിയായൊന്നും ഇന്ന് ലോകത്ത് അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഡോക്ടറേറ്റ് കിട്ടിയവർ മികവുള്ളവരാണെന്ന് നമുക്ക് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. കാരണം ഡോക്ടറേറ്റൊക്കെ ഫോർമൽ സംഗതിയായി മാറി. ചില വ്യവസ്ഥകൾ അംഗീകരിച്ച് ചെറിയൊരു പരിശീലനം കിട്ടിയാൽ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീസിസ് തയ്യാറാക്കിയാൽ ഡോക്ടറായി. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇന്ന് ഒരു ഐൻസ്റ്റീനോ പൈതഗോറസോ ഒരു ഐസക് ന്യൂട്ടനോ വരുന്നുണ്ടോ? ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നും ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും അങ്ങനെയുള്ള ആരും വരുന്നില്ല. സർവ്വകലാശാലകളിൽ അങ്ങനെയുള്ള തിയറി സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഠിക്കുകയോ ഗവേഷണം നടത്തുകയോ പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവിടെയെല്ലാം ഫോർമലായി ചില ബിരുദങ്ങളും ബിരുദാനന്തര ബിരുദങ്ങളും മാത്രമാണ് നൽകുന്നത്. ആ

സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൈവശം വയ്ക്കുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു കരുതുന്നത് തെറ്റാണ്. Knowledge is entirely different from knowing. Knowledge is the experience of others. മറ്റുള്ളവരുടെ അനുഭവ സമ്പത്താണ് Knowledge. അത് ഭൂതകാലത്തിന്റെ സമ്പത്താണ്. knowing എന്നത് our own experience ആണ്. ഇന്ന് പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കോ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കോ our own experience ഉണ്ടോ? Our own experience ഇല്ല. അവർക്കൊക്കെ borrowed ആയിട്ടുള്ള knowledge ആണുള്ളത്. Borrowed ആയിട്ടുള്ള experience മാത്രമാണ് അറിവിന്റെ ഭാരം പേറി നടക്കുന്നവരിലുള്ളത്. അദ്ധ്യാപകർ പഠിപ്പിക്കുന്നത് അവർ 30 വർഷം മുമ്പ് പഠിച്ച കാര്യങ്ങളാണ്. ആ കുട്ടി അദ്ധ്യാപകനാകുമ്പോൾ വീണ്ടും ആ കാര്യമാണ് പഠിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഉയർച്ചയെക്കുറിച്ചൊക്കെ നമ്മൾ പറയാറുണ്ട്. ലോകത്ത് എന്തെങ്കിലും ഒരു ദുരന്തം സംഭവിച്ചാൽ, ഹെയ്തിയിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടായി, അതിൽ മലയാളികളില്ലെന്നാണ് പിറ്റേന്ന് നമ്മുടെ പത്രങ്ങളെഴുതുക. അതോടുകൂടി നമുക്ക് സമാധാനമായി, കാരണം മലയാളികൾക്കൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ആൽപ്സ്

പർവ്വത നിരയിൽ ഒരു വിമാനം തകർന്നുവീണാൽ, അതിൽ മലയാളികളില്ലാത്തതിനാൽ നമുക്ക് സമാധാനമാണ്. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് യാതൊരു കൺസെപ്റ്റുമില്ല. നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഭാരതം എന്താണെന്നും ലോകം എന്താണെന്നും അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് exchange of students and teachers ആവശ്യമാണ്. Fulbright Scholarship കിട്ടിയ ആളുകളെ വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കൊക്കെ കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. ഹയർ സെക്കന്ററിയിൽ നിന്നും സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നും അങ്ങനെ പോകാറുണ്ട്. അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും വിദേശ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും നമ്മുടെ കുട്ടികളെ കുറച്ചു ദിവസം കൊണ്ടുപോയി പഠിപ്പിക്കുകയും അവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്ത് ഇന്റഗ്രേറ്റഡായിട്ടുള്ള രീതിയിൽ പരസ്പരം കൾച്ചറൽ എക്സ്ചേഞ്ചും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള എക്സ്ചേഞ്ചും നടത്തി ഒരു എക്സ്പീരിയൻസുണ്ടാകുന്ന തരത്തിലുള്ള പഠന സമ്പ്രദായം നമ്മൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ രാഷ്ട്രീയമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പറയുകയല്ല. മാധ്യമങ്ങളോട് വളരെ വിരുദ്ധമായ സമീപനമാണ് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ

ഗവൺമെന്റിലെ പല പ്രതിനിധികളും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതിൽ സങ്കടം തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ മാധ്യമങ്ങളുടെ സർവ്വീസ് അത്ഭുതകരമാണ്. നീതിക്കും ജനാധിപത്യത്തിനുംവേണ്ടിയും ഫാസിസത്തിനെതിരായും നടത്തുന്ന പോരാട്ടങ്ങളിൽ മാധ്യമങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് നിസ്സാരമായതല്ല. അവർ ആ പ്രവൃത്തി ഒരു പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നടത്തുന്നതല്ല. നമ്മുടെ തന്നെ ദൃശ്യ-മാധ്യമങ്ങളിൽ ശ്രീമതി സിന്ധു സൂര്യകുമാർ, ശ്രീമതി ഷാനി പ്രഭാകരൻ, ശ്രീ. സനീഷ്, ശ്രീ. വേണു, ശ്രീ. വിനു വി. ജോൺ അതുപോലുള്ള ആളുകളൊക്കെ ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ടി ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള പലരുമുണ്ട്. സീറ്റ് കിട്ടുന്നതുവരെ ശ്രീ. നികേഷ് കുമാറുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പലയാളുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെകൂടി അനന്തരഫലമായാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നത്. ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണി ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് ആ ഗവൺമെന്റിന്റെ തെറ്റായ പ്രവർത്തികളെ ശക്തമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് എൽ.ഡി.എഫ്-ന് അടിത്തറയുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഇവർ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ കൂടി

ഫലമായാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നത്. ഇപ്പോഴും അതുപോലെയുള്ള തെറ്റുകളെ അവർ വിമർശിക്കുന്നു. വിപ്ലവകരമായ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കണമെങ്കിൽ പത്രമാധ്യമങ്ങൾക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ടെന്ന് അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ നമ്മളാരും. ലോകത്തിലെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തലവനായിരുന്ന ലെനിൻ തന്നെ ആദ്യം തുടങ്ങിയത് 'ഇസ്ക്ര' എന്നുപറയുന്ന തീപ്പൊരി എന്നർത്ഥം വരുന്ന പത്രമാണ്. അത് പുറത്തുകാണിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സ്യൂട്ട്കെയ്സിനകത്ത് കള്ള അറകളുണ്ടാക്കിയാണ് ലെനിൻ അത് കൊണ്ടുനടന്നത്. അതുകഴിഞ്ഞ് ലെനിൻ തുടങ്ങിയത് 'പ്രവ്ദ' എന്ന പത്രമാണ്. 'പ്രവ്ദ' എന്നാൽ 'സത്യമേവ ജയതേ' എന്നാണ്. 'വദ' എന്നാൽ പറയുക എന്നാണ്. 'പ്രൗ' സത്യമാണ്. സംസ്കൃതത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്തല്ലോ. സംസ്കൃതവും റഷ്യൻ ഭാഷയും തമ്മിൽ നല്ല ബന്ധമുണ്ട്. 'ബ്രാഹ്' എന്നാണ് റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ സഹോദരനെ പറയുന്നത്. 'ബ്യദ:' എന്നാണ് സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ പറയുന്നത്. 'അഗ്നി' എന്ന് സംസ്കൃതത്തിൽ പറയുന്നത്, റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ 'അഗ്ന്' എന്നാണ് പറയുന്നത്. പ്രവ്ദ, ഇസ്ക്ര എന്നീ പത്രങ്ങൾ സ്റ്റാലിൻ തന്നെ പട്ടാളക്കാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ഇടയിൽ

വിതരണം ചെയ്തിരുന്നയാളാണ്. അതുപോലെ എത്രയെത്ര ആളുകൾ, എഴുത്തുകാർ, അവരൊക്കെ നടത്തിയ സേവനത്തിന്റെ ഫലമായല്ലേ വിപ്ലവം നടത്താൻ സാധിച്ചു. അതുകൊണ്ടല്ലേ ഓരോ പാർട്ടിയും ഓരോ പത്രം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. മാധ്യമങ്ങളുടെ സഹായം നമ്മൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. മാധ്യമങ്ങളിൽ കോബ്രാ പോസ്റ്റ് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നതുപോലെയുള്ള ആളുകളുണ്ടാകും. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി വർഗ്ഗീയ ധ്രുവീകരണത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. അവരെയും പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നത് വേറെ മാധ്യമങ്ങളാണെന്ന് നമ്മൾ വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. ദൃശ്യ-മാധ്യമങ്ങൾക്കും പ്രിന്റ് മീഡിയയ്ക്കും വലിയൊരു പങ്ക് ഈ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിലുണ്ട്. അത് ഒരിക്കലും ലഘൂകരിക്കാനോ നിസാരവത്കരിക്കാനോ പാടില്ല. റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്, പക്ഷെ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ.

<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ, സർവകലാശാലാ ബില്ലാണ് വിഷയം.

<u>ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ</u>: റഷ്യൻ വിപ്ലവം നേരിട്ട് കണ്ടതുപോലൊരു

അനുഭവം നമുക്കുണ്ടാക്കി തന്നത് 'Ten days that shook the world' - 'ലോകത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ പത്ത് ദിവസങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകമാണ്. അത് ആര് എഴുതിയതാണ്; ഒളിവിൽ താമസിച്ചിരുന്ന സഖാവ് ലെനിൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ തീച്ചൂളയിലേയ്ക്ക് എടുത്തുചാടാൻ വേണ്ടി ഒളിവിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്ന് ആദ്യം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങിയ സമയം മുതൽ പത്തു ദിവസംകൊണ്ട് വിപ്ലവം പൂർത്തിയാക്കി അധികാരം ഏറ്റെടുത്ത ദിവസം വരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകനാണ്. അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകൻ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ വിപ്ലവം നേരിട്ടുകണ്ട അനുഭവം ആ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. അന്ന് അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകൻ അവിടെ വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ ലെനിൻ കടക്ക് പുറത്ത് എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ നമുക്ക് ഒരവസരവും കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. അതൊരു നിസ്സാരമായ കാര്യമാണോ, മാധ്യമത്തിന്റെ പങ്ക് ഒരു പത്രപ്രവർത്തകന്റെ പങ്ക് തള്ളിക്കളയാൻ സാധിക്കുമോ?

<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: അങ്ങേയ്ക്ക് ചട്ടം 77 അറിയാവുന്നതല്ലേ, ഞാൻ വായിക്കണോ?

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: സർ, വഴങ്ങിയ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാം. ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ബില്ലുമായി വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും അങ്ങ് ബില്ലുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതൊരു ആക്ഷേപമായി പറയുകയല്ല. വളരെ ദീർഘനേരമായി മാധ്യമങ്ങളെയും മാധ്യമപ്രവർത്തകരെയും ശ്ലാഘിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. അതിലൊന്നും വിയോജിപ്പില്ല. അങ്ങ് അങ്ങയുടെ സംസാരം ലെനിന്റെ ഇസ്ക്രയിൽ നിന്നും പ്രവ്ദയിൽ നിന്നും തുടങ്ങി അവസാനം ജോൺ റീഡിന്റെ പുസ്തകത്തിലൊക്കെയാണ് എത്തി നിൽക്കുന്നത്. അതിനെയെല്ലാം സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ ഇവിടെ മുഖ്യമന്ത്രിയും മന്ത്രിമാരും മാധ്യമ പ്രവർത്തകരോട് അനുഭാവമില്ലാത്ത സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനെയാണ് അങ്ങ് വിമർശിച്ചത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മാധ്യമങ്ങളോടോ മാധ്യമ പ്രവർത്തകരോടോ അല്ല, മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും തെറ്റായ ദിശയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാധ്യമ പ്രവർത്തകരെയും ആ സമീപനത്തെയുമാണ് വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത്തരം മാധ്യമ പ്രവർത്തകരെ സംബന്ധിച്ച് ലെനിൻ പറഞ്ഞ വാചകമെന്താണെന്നും ലെനിൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്കെന്താണെന്നും അങ്ങേയ്ക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ഓർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ലല്ലോ ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ ചട്ടം 77 എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതാണ് ഞാൻ ആദ്യം ഓർമ്മിക്കേണ്ടത്. കോബ്രാ പോസ്റ്റ് ചില പത്രമാധ്യമങ്ങൾ നടത്തുന്ന ജനവിരുദ്ധമായ നിലപാടുകളെ എങ്ങനെയാണ് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നത് എന്ന് സെൽഫ് ക്രിട്ടിക്കലായി ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വിഷയം തീർന്നു. അതുപോലെ ജസ്റ്റീസ് മാർക്കണ്ഡേയ കഠ്ജു പത്രപ്രവർത്തനത്തിലെ വീഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വാർത്തകൾ ബ്രാൻഡഡ് ആക്കുക, paid news ആക്കുക, നോൺ ഇഷ്യുവിനെ ഇഷ്യുവാക്കി മാറ്റുക, ഇതൊക്കെയാണ് ഇന്ത്യയിലെ പത്രപ്രവർത്തകരുടെ തെറ്റുകളെന്ന് ജസ്റ്റീസ് മാർക്കണ്ഡേയ കഠ്ജു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം പത്രപ്രവർത്തകരെല്ലാം ശരിയാണെന്നല്ല. രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരെല്ലാം ശരിയല്ലാത്തതുപോലെ പത്ര പ്രവർത്തകരും എല്ലാം ശരിയായിരിക്കില്ല. ജനറലായി ഒരു വിഷയത്തെ കാണുമ്പോൾ പത്രമാധ്യമങ്ങൾക്ക് നിർണ്ണായകമായ പങ്കാണുള്ളത്. ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധം നമ്മൾ ഇത്രയധികം പ്രസംഗിച്ചിട്ടും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിൽ ഞാൻ നേരത്തെ

പറഞ്ഞ ചില പ്രഗത്ഭരായ മാധ്യമ പ്രവർത്തകർ, പ്രത്യേകിച്ചും സ്ത്രീകൾ, ശ്രീമതി സിന്ധു സൂര്യകുമാറും ശ്രീമതി ഷാനി പ്രഭാകരനമൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെ ഇത്ര ഷാർപ്പായി ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോദിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി പറയുന്ന എത്രയാളുകളെ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ശക്തിപ്പെടാൻ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണം കെ.പി.എ.സി.-യുടെ നാടകങ്ങളാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മുകേഷിന്റെ അച്ഛൻ ഒ. മാധവൻ, അമ്മ ശ്രീമതി വിജയകുമാരി, വയലാർ, തോപ്പിൽഭാസി, കൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവരെപ്പോലുള്ളവർ നാടകമെന്ന മാധ്യമത്തെ എത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിട്ടാണ് പാർട്ടി വലുതായത്. അപ്പോൾ മാധ്യമം എന്നു പറഞ്ഞാൽ വെറുമൊരു പത്രപ്രവർത്തനം മാത്രമല്ല.

മി. സ്പീക്കർ: സർവ്വകലാശാല സെനറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം ദയവായി അവസാനിപ്പിക്കു. ബാക്കിയുള്ള അംഗങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കണം.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: സർ, സർവ്വകലാശാലകൾ ഇതൊക്കെയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇവിടത്തെ സർവ്വകലാശാലകൾ ഈ

കാര്യങ്ങളിലൊന്നും ഇടപെടാതെ വെറും പരീക്ഷകൾ നടത്തി കുട്ടികൾക്ക് മാർക്ക് കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതും പരീക്ഷാപേപ്പറുകൾ വഴിയിലിടുന്നതുമായ സംവിധാനമാണുള്ളത്. കലയും സംസ്കാരവും മാധ്യമപ്രവർത്തനവും സർവ്വകലാശാലയുടെ പരിധിയിൽ വരുന്ന വിഷയമാണ്. പക്ഷേ സർവ്വകലാശാലകൾ ഇതൊന്നുമല്ലല്ലോ എന്ന് സാറുപോലും ചോദിക്കാൻ കാരണം, സർവ്വകലാശാലകൾ നമ്മളെ വഴിതെറ്റിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. സർവ്വകാലശാലകൾ നമ്മളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് നമ്മൾ വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് സർവ്വകലാശാല എന്നുപറയുമ്പോൾ ആ പേര് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഒരു മഹത്തായ സംഭവമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിക്ക് ധാരാളം ആശയങ്ങളുണ്ട്. Unfortunately he is a theoretician, pragmatic അല്ല. ലെനിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് തിയറിയും പ്രാക്ടിക്കലും കൂടി വരുമ്പോഴാണ് വിപ്ലവം നടത്താൻ സാധിക്കുന്നതെന്നാണ്. അദ്ദേഹം theoretician ആണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദ്യുതി വകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീ. എം. എം. മണി Pragmatic ആണ്, അദ്ദേഹത്തിന് theory ഇല്ല. പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ് theoretical ആണ്,

പക്ഷെ പ്രാക്റ്റിക്കലല്ല. ഇവിടെ Theory, Practice, Dogmatism, Opportunism, Revisionism എന്നിവയെല്ലാമുണ്ട്. മുഖ്യമന്ത്രി ഇത് രണ്ടുമല്ല. അതാണ് ഇവിടത്തെ നിർഭാഗ്യകരമായ അവസ്ഥ. അതുകൊണ്ട് മാർക്സിസം ലെനിനിസം വിഭാവനംചെയ്ത തെറ്റുകളിൽ നിന്നും മാറി, നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ മാത്രമേ സർവ്വകലാശാലകളെ നമുക്ക് നന്നാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണനുവേണ്ടി (ശ്രീ. അനിൽ അക്കര): സർ, 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തേതും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണ് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി എന്നത് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാവുന്നതാണ്. കേരളത്തിന്റെ കലയും സംസ്കാരവും ഭാഷയുമൊക്കെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയെ കേരള സർവ്വകലാശാലയാക്കി മാറ്റിയത്.

സർവ്വകലാശാലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും അതിന് അനുബന്ധമായുമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നേരത്തെ സംസാരിച്ചവരെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചു. സർവ്വകലാശാലയുടെ അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളിലോ ഭൗതികമായ വിഷയങ്ങളിലോ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്വാഭാവികമായും തങ്ങൾക്ക് താല്പര്യമുള്ളയാളുകളെ ഇതിനകത്ത് കുത്തിക്കയറ്റാൻ വേണ്ടിയും പാർട്ടി സ്കൂൾ പോലെ ഇത് പിടിച്ചടക്കാൻ വേണ്ടിയുമുള്ള ഭേദഗതിയാണ് ഓർഡിനൻസായി ഇറക്കിയത്.

ഓരോരോ കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഞാൻ പോകുന്നില്ല. 21-ാമത്തെ വകുപ്പിൽ 13 അംഗങ്ങളെ 12 ആക്കി ചുരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ബഹുമാന്യനായ ധനകാര്യ വകുപ്പുമന്ത്രിക്ക് 13 എന്നുള്ള നമ്പർ വളരെ താല്പര്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം 13 എന്ന നമ്പർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇവിടെ 13 എന്നുള്ളത് 12 ആക്കി ചുരുക്കിയിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിക്ക് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോട് താല്പര്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണോ 13 എന്നുള്ളത് 12 ആക്കിയത് എന്ന സംശയം നിൽക്കുകയാണ്. എനിക്ക് 13 നോട് വലിയ താല്പര്യമുള്ളയാളാണ്. കാരണം അറ്റന്റൻസ് ബുക്കിലെ എന്റെ നമ്പർ 13 ആണ്, 13 എന്ന നമ്പരിലാണ് ഞാൻ

ഒപ്പിടുന്നത്. ബഹുമാന്യനായ ധനകാര്യ വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ നമ്പരും 13 ആണ്. ഇവിടെ 13 എന്നുള്ളത് 12 ലേയ്ക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. പട്ടികജാതിയുമായോ പട്ടികവർഗ്ഗവുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള കാര്യത്തിൽ അത് ആറാക്കി കുറച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഓരോ അംഗങ്ങളെയും ഓരോ വിഷയത്തിലും ചുരുക്കി സർവകലാശാലകളായാലും സിൻഡിക്കേറ്റാണെങ്കിലും സെനറ്റാണെങ്കിലും പാർട്ടി സ്കൂൾ പോലെ അതിന്റെ അച്ചടക്കം തങ്ങളുടെ കൈയിലേയ്ക്ക് വരുന്ന രീതിയിലേയ്ക്ക് മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്.

യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. ജയിച്ചാലും ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതി, അതുപോലെതന്നെ വിദൂര കോഴ്സുകൾക്ക് അംഗീകാരമില്ലാത്ത സ്ഥിതി. അതിനേക്കാളേറെ അടിയന്തരമായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യം, യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് വൈസ് ചാൻസലറും പ്രോ-ചാൻസലറും രജിസ്ട്രാറുമില്ല. അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുപകരം ഇങ്ങനെ വളഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ ഇത് പിടിച്ചടക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നമുക്ക് ചെയ്യേണ്ട ധാരാളം

കാര്യങ്ങളുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്ത് പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞുവരുന്ന കൂടുതൽ കുട്ടികളും ബി.കോം-ന് ചേരാനാണ് കൂടുതൽ താല്പര്യപ്പെടുന്നത്. പണ്ടത്തെപ്പോലെ എഞ്ചിനീയറിംഗിന് ആളുകൾ പോകുന്നില്ല. 90 ശതമാനത്തിന് മുകളിൽ മാർക്കുള്ള കുട്ടികൾക്ക് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജുകളിൽ അഡ്മിഷൻ ഫ്രീയാണ്. 80 ശതമാനത്തിൽ മുകളിൽ മാർക്കുള്ള കുട്ടികൾക്ക് 15000 രൂപ മാത്രമാണ് വാർഷിക ഫീസ്. 90 ശതമാനത്തിന് മുകളിൽ മാർക്കുള്ള കുട്ടികളെ മുഴുവൻ സൗജന്യമായി പഠിപ്പിക്കാൻ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജ് തയ്യാറായി നിൽക്കുകയാണ്. അത് സാങ്കേതിക സർവ്വകലാശാലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ്. അതിലേയ്ക്ക് ദീർഘമായി കടന്നുപോകുന്നില്ല. കുട്ടികൾ പരീക്ഷ എഴുതി ജയിക്കാത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ, പ്ലേസ്മെന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയിലൊക്കെ വലിയ നിലവാരത്തകർച്ച കോളേജുകളിൽ വന്നപ്പോഴാണ് ഇങ്ങനെയൊരു വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് പോയത്. ആരോഗ്യ സർവ്വകലാശാല തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ വടക്കാഞ്ചേരി മണ്ഡലത്തിലെ മുളങ്കുന്നത്തുകാവിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ആ കാമ്പസിനോട് ചേർന്നാണ് തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. മെഡിക്കൽ കോളേജ്

പ്രിൻസിപ്പലിന്റെയും സൂപ്രണ്ടിന്റെയും പ്രധാനപ്പെട്ട പണി എന്താണ്? ലിഫ്റ്റ്, ഫാൻ, വീൽ ചെയറുകൾ എന്നിവ കേടായത് നന്നാക്കുക എന്നതാണ്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഫയലുകളുടെ കണക്കെടുത്താൽ കുമ്പാരക്കണക്കിനാണ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഫയലുകൾ കിടക്കുന്നത്. ആരോഗ്യ സർവ്വകലാശാലയുടെ കാമ്പസിനുള്ളിലുള്ള തൃശ്ശൂർ മെഡിക്കൽ കോളേജിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. മെഡിക്കൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ആരോഗ്യ സർവ്വകലാശാലയുണ്ടായിട്ടും അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് സർവ്വകലാശാലയുടെ നടത്തിപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മാറ്റി. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് വിഭാഗത്തിലേയ്ക്ക് പുതിയ ആളുകളെ കൊണ്ടുവരാൻ എന്തുകൊണ്ട് കഴിയുന്നില്ല. കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 'നിപ' പോലുള്ള വിഷയങ്ങൾ വരുമ്പോൾ വളരെ ആക്ടീവായി ഇടപെടേണ്ട പ്രിൻസിപ്പൽ, സൂപ്രണ്ട് എന്നിവരുൾപ്പെടെയുള്ള ആളുകൾക്ക് മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ലിഫ്റ്റ് നന്നാക്കൽ, ട്യൂബ് ലൈറ്റ് മാറ്റൽ, വീൽ ചെയർ മാറ്റൽ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. മെഡിക്കൽ കോളേജിന്റെ യോഗങ്ങൾ രാത്രി വരെ ചേരുമ്പോൾ അവിടെ പ്ലംബിഗിന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും പ്രിൻസിപ്പലും സൂപ്രണ്ടുമൊക്കെ ഇടപെടേണ്ട

സ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് പോകുകയാണ്. നമുക്ക് ധാരാളം സർവ്വകലാശാലകളുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലകളിലെ ഭൗതികമായ സാഹചര്യങ്ങളും അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളുമൊക്കെ ബന്ധപ്പെട്ട തലത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റുന്നതിനുപകരം ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ മാത്രമാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. ബി.കോം-ഉം ആയി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞു. ബി.കോം-ഉം ആയി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, 95-98 ശതമാനം മാർക്കുള്ള കുട്ടികൾക്ക് മാത്രമാണ് എയ്ഡഡ് കോളേജുകളിലും ഗവൺമെന്റ് കോളേജിലും അതുപോലെ സെൽഫ് ഫിനാൻസ് കോളേജിൽ പോലും അഡ്മിഷൻ കിട്ടുന്നത്. ഇവരൊക്കെ അശ്രയിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട മേഖല പാരലൽ കോളേജാണ്. കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന, ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനമെന്ന രീതിയിലേയ്ക്ക് പാരലൽ കോളേജുകൾ മാറിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നിരവധി ആളുകൾ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പാരലൽ കോളേജുകളെ പൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കുന്ന സമീപനമാണ് സർക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അവരുടെ രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീസ് കുത്തനെ വർദ്ധിപ്പിച്ച സാഹചര്യമാണുള്ളത്. ഇക്കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ ഗവൺമെന്റ് എന്തുകൊണ്ട് ഇടപെടുന്നില്ലെന്നത്

നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളാണ്. പാരലൽ കോളേജുകളുടെ വിഷയത്തിൽ അടിയന്തരമായി ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകണം. അതുപോലെതന്നെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വലിയ മാറ്റമുണ്ടാക്കിയെന്നത് ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ മണ്ഡലത്തിലൊക്കെ ഹൈസ്കൂളുകളെ ഹൈടെക്ക് ആക്കുന്നതിനും പുതിയ കെട്ടിടം പണിയുന്നതിനും ഗവൺമെന്റിന് വലിയ താൽപര്യമുണ്ട്. അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനും അഭിനന്ദിക്കാനും ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുകയാണ്. ഇതോടൊപ്പംതന്നെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ സെന്റ് തോമസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആട്ടോണമസ് കോളേജുകളോട് മത്സരിക്കുന്നത് സർക്കാർ കോളേജുകളാണ്. സർക്കാർ കോളേജുകളിൽ നാഥനില്ലാത്ത അവസ്ഥ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ഒന്നാം ക്ലാസ് മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് വരെയുള്ള സ്കൂളുകളിൽ ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായത് 1995-ലെ പഞ്ചായത്ത് രാജ് ഭേദഗതി അനുസരിച്ച് ആ സ്കൂളുകളിലെ സംരക്ഷണം കേരളത്തിലെ പഞ്ചായത്തുകളെയും ജില്ലാ പഞ്ചായത്തുകളെയും ഏൽപ്പിച്ചപ്പോഴാണ്. മെയിന്റനൻസ് ഗ്രാന്റ് വലിയ

രീതിയിൽ പഞ്ചായത്തുകളിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലാണ് മെയിന്റനൻസ് ഗ്രാന്റ് പ്രധാനമായും ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യു.പി.വരെയുള്ള സ്കൂളുകൾ പഞ്ചായത്തുകളും ഹയർ സെക്കന്ററി ജില്ലാ പഞ്ചായത്തുകളും ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ട് സർക്കാർ കോളേജുകളെ ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് പോലെയുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ത്രിതല പഞ്ചായത്തുകളെ ഏൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഒരു മേൽനോട്ടം ഉണ്ടായാൽ തീർച്ചയായും അതിന്റെ മെയിന്റനൻസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഇവിടെ സെനറ്റിലേയ്ക്കും സിൻഡിക്കേറ്റിലേയ്ക്കും പഞ്ചായത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളുണ്ട്. പഞ്ചായത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്ക് സെനറ്റിൽ പോയി എന്ത് പറയാൻ സാധിക്കും. ഒന്നാം ക്ലാസ് മുതൽ പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ് വരെയുള്ള കാര്യമാണോ അവിടെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടത്. അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഇടപെടണമെന്നല്ല ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചാൽ വലിയ മാറ്റമുണ്ടാകും. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ

ഏതോ ഒരു പാർട്ടി കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് വാങ്ങി പാർട്ടിയെയോ സ്കൂളിനെയോ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുപോലെ സർവ്വകലാശാലകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ശരിയായ പ്രവണതയല്ലായെന്ന് മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സമയക്കുറവുകൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്തുന്നു.

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: I move that- " This House resolves to disapprove The Kerala University (Amendment) Ordinance, 2018 (Ordinance No.27 of 2018)"

സർ, "കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനും ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ.- (1) 1974-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല ആക്റ്റിലോ (1974-ലെ 17) അതിൻകീഴിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടിലോ റെഗുലേഷനിലോ ഓർഡിനൻസിലോ" എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഈ ബദൽ സംവിധാനം അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടി വന്നതുതന്നെ 1974-ലെ ആക്റ്റ് വന്നതിനുശേഷം അതിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ഇന്നുവരെ

മാറി മാറി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഗവൺമെന്റും തയ്യാറായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആദ്യമായി ഈ ഗവൺമെന്റ് അതിന്റെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം. അങ്ങനെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ തീരുമാനിച്ചതിനെ കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും തൽക്കാലത്തേയ്ക്ക് നോമിനേറ്റഡായിട്ടുള്ള സെനറ്റിനെയും സിൻഡിക്കേറ്റിനെയും നോമിനേറ്റ് ചെയ്യേണ്ട സാഹചര്യം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടായി. അത് ഗവൺമെന്റിന്റെ വീഴ്ചയാണെന്ന് പറയാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ കണ്ണൂർ വി.സി.യാണ് മൂന്ന് മാസമായി ചാർജ് വഹിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പിൻസീറ്റ് ഡ്രൈവിംഗാണ് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നടക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഞാൻ പ്രത്യേകം പറയുന്നില്ല, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. രജിസ്ട്രാറിന്റെയും വി.സി.യുടെയും ഉത്തരവാദിത്വം അദ്ദേഹമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നതെന്ന് അവിടെ അങ്ങാടിപ്പാട്ടാണ്. അദ്ദേഹം പാർട്ടിയോട് അനുഭാവമുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപകനാണ്. അദ്ദേഹം പ്രഗത്ഭനാണോ അല്ലയോ

എന്നൊന്നും പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അത് എനിക്ക് അറിവുള്ള കാര്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപകനാണ് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ 90 ശതമാനവും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. അവരെയൊക്കെ ഉൾപ്പെടുത്തിയ സിൻഡിക്കേറ്റ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കാൻപോകുന്നത് എന്നറിയാം. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിന് തുല്യമാക്കി മാറ്റാനുള്ള പാർട്ടിപരമായ ആലോചനയുടെ പ്രതിഫലനം കൂടിയാണ് സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും സെനറ്റിന്റെയും നോമിനേഷൻ അല്ലെങ്കിൽ ബദൽ സംവിധാനമെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ക്വാളിറ്റി അഷ്വറൻസ് കൗൺസിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ എട്ട് അംഗങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ അഞ്ച് അദ്ധ്യാപകർ ഇടതുപക്ഷ സംഘടനകളോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്നവരായിരുന്നു. അവിടെ രാഷ്ട്രീയമോ മറ്റ് ഭേദഗതി ചിന്തകളൊന്നുമില്ലാതെ മുന്നോട്ട് പോവുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനെപോലും പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് ഒമ്പത് അംഗങ്ങളുള്ള സമിതി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനകത്ത് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമുള്ള

ആരെയും ഉൾപ്പെടുത്താതെ ഒമ്പത് ആളുകളെയും കുത്തിനിറച്ച് യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് എങ്ങനെ പോകുന്നോ അതേ തലത്തിലേയ്ക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇന്ന് അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടി വന്നതിൽ ഖേദമുണ്ട്. ചർച്ച നടക്കുന്ന ചെറിയ കമ്മിറ്റികളെ പോലും നിർവീര്യമാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ്, യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടിൽ ചട്ടങ്ങളിലൊന്നും സ്ഥാനമില്ലാതിരുന്നിട്ട് പോലും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗം അടുത്തകാലത്ത് നടന്ന ചില വിവാദമായ നിയമനങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്നുള്ളത് വളരെ ഗൗരവമായി കാണേണ്ടതാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ടീച്ചേഴ്സ് അപ്പോയിന്റ്മെന്റിൽ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗത്തിന് ഇരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല എന്നാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി നിയമം. എന്നാൽ അത് ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനമാണ് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്ന് പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഇലക്ഷനിൽ തോറ്റവരെ നിയമിക്കാനുള്ള വേദിയായി യൂണിവേഴ്സിറ്റി അധപതിച്ചുകൂടാ. പ്യൂൺ, ടീച്ചർ നിയമനം മാത്രം ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലുണ്ടാക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്ന്

തോന്നുന്ന രീതിയിലാണ് പല കാര്യങ്ങളും മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. യു.ജി.സി. ഗുണനിലവാരം അട്ടിമറിക്കുന്നുള്ള ഒരു വേദിയായിട്ടാണ് സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. യു.ജി.സി. നിബന്ധന പാലിച്ച് മാത്രമേ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെന്റർ സ്ഥാപിക്കാവൂ എന്നിരിക്കെ ഗവൺമെന്റ് നോംസ് പാലിക്കാതെ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭാഗമായി തുടങ്ങുന്ന പ്രവണത ശരിയല്ല. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ സൽപ്പേര് മറയാക്കി ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ചട്ടവിരുദ്ധമായിട്ടാണെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും കാലാവധി തീരുന്നത് കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നിട്ടും ജാഗ്രതയോടെ, ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് കൃത്യസമയത്ത് പുന:സംഘടന നടത്താൻ കഴിയാത്തത് ഗവൺമെന്റിന്റെ വീഴ്ചയാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ ഓട്ടോണമസ് സെൽഫ് ഫൈനാൻസിംഗ് അടക്കമുള്ള സെക്ടർ ഉണ്ടെന്ന് പാടെ മറന്നാണ് ഈ പുന:സംഘടനയിൽ അതിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ നൂറ് ശതമാനവും ശരിയാണ്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ താങ്ങി നിർത്തുന്ന വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന്

സിൻഡിക്കേറ്റിന് പ്രാതിനിധ്യമില്ല. അത് ഗവൺമെന്റ് ഗൗരവതരമായി പരിശോധിച്ച് വേണ്ട ക്രമീകരണം നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ആക്റ്റും സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടും വന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്നും പതിന്മടങ്ങ് കോളേജുകൾ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ അറിവ് ശരിയാണെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റ് എയ്ഡഡ് കോളേജുകളേക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതലാണ് അൺ എയ്ഡഡ് കോളേജുകൾ. അൺ എയ്ഡഡ് മേഖലയിൽ നിന്നും രണ്ടോളം ഓട്ടോണമസ് കോളേജുകളിൽ നിന്നും യാതൊരു പ്രാതിനിധ്യവും സിൻഡിക്കേറ്റിലോ സെനറ്റിലോ കൊടുത്തിട്ടില്ലായെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അത് തീർച്ചയായും തെറ്റായ നടപടിയാണ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ വളരെ സ്റ്റിക്കായ റിസർച്ച് പോളിസിയാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അവലംബിച്ച് പോരുന്നത്. എന്നാൽ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ആ പോളിസി യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്ന് ഒരു അദ്ധ്യാപകനെ മാത്രം നിയമിച്ചുകൊണ്ട്, മറ്റ് എയ്ഡഡ് കോളേജുകളിലും ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളിൽ നിന്നുമുള്ള അദ്ധ്യാപകർ വരുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ റിസർച്ചിന്റെ പ്രൊ-സബ്മിഷൻ അടക്കം ഓപ്പൺ ഡിഫൻസടക്കം

സർവ്വകലാശാല കാലങ്ങളായി നിലനിർത്തി പോരുന്ന അതിന്റേതായ ഔന്നിത്യം തകർന്നടിഞ്ഞ് പോകാനുള്ള സാധ്യതയും തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ല. ഈ ഗവേഷണങ്ങളുടെ ഗൗരവസ്വഭാവം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന കാര്യവും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങൾക്ക് അവരെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുന്നവരോട് കൂറ് ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വഭാവികമാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ കണ്ണൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വി.സി.യെ നിയന്ത്രിച്ച് നിർത്തി ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുന്ന ആളുകളുടെ മേൽ അവർക്ക് ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുക്കുന്ന ഒന്നായാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ കാണാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ ഏത് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നുവെന്നത് കുട്ടികളുടെ കുറ്റമല്ലല്ലോ; കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള ഡസൺ കണക്കിന് സ്വാശ്രയ കോളേജിലെ കുട്ടികളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് വിദ്യാർത്ഥി പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കേണ്ടതല്ലേ. ആ കുട്ടികൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടോ; അവിടെയുള്ള അദ്ധ്യാപകർക്കും പ്രിൻസിപ്പാളിനും പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടോ; മാനേജ്മെന്റ് പ്രതിനിധിയെ വെട്ടിച്ചുരുക്കിയത് ആ മേഖലയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അനുഭവം എന്താണെന്ന് ബോധ്യംവരുന്ന

എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്ന് ആരെങ്കിലും തെറ്റിദ്ധരിച്ചാൽ അതിന് ഗവൺമെന്റിന് എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ? അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഗൗരവതരമായി കാണണമെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ബി.ബി.എ., എം.സി.എ., ബി.സി.എ. തുടങ്ങിയ കോഴ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി, അതുപോലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് ഓഫ് ടീച്ചർ എഡ്യുക്കേഷൻ തുടങ്ങിയവയുടെയെല്ലാം നിയന്ത്രണം ഇന്ന് ഡയറക്ടായി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കയ്യിലേയ്ക്ക് വരുന്നത് യു.ജി.സി.യുടെ പല നിബന്ധനകളെയും മറികടക്കാനുള്ള ഒരു ആയുധമായി ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. യു.ജി.സി.യുടെ ചട്ടങ്ങൾ കർക്കശമാണ്. ആ ചട്ടങ്ങളൊന്നും ബാധകമല്ലാതെ ഇത്തരം ഡസൺ കണക്കിന് സ്ഥാപനങ്ങൾ നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുണ്ടാക്കി പ്യൂണിനെയും ടീച്ചർമാരെയും ഇഷ്ടം പോലെ നിയമിക്കാനുള്ള അവസരമെന്ന നിലയിൽ ഇതിനെ മറയാക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. സെൽഫ് ഫൈനാൻസിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് ഈ രംഗത്ത് ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിയമനങ്ങളും കാര്യങ്ങളും നടന്നിരിക്കുന്നതെന്ന

കാര്യംകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. എം.എൽ.എ.മാർ, ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാക്കൾ, മാനേജർമാർ, നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫ്, യൂണിവേഴ്സിറ്റി ജീവനക്കാർ, തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവരുടെ പ്രതിനിധികളെയൊന്നും ഈ നോമിനേറ്റഡ് കമ്മിറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. ആ ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നാരും യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വേണ്ടായെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സ്റ്റുഡന്റ്സ് സെന്ററിന്റെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്ന വിജയലക്ഷ്മി ടീച്ചറുടെ അനുഭവം നമുക്കറിയാം. യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയന്റെ ഭാരവാഹികൾ ചെലവഴിച്ച തുകയുടെ കണക്ക് ചോദിച്ചതിന് പ്രഗത്ഭയായ വിജയലക്ഷ്മി ടീച്ചറിന്റെ മുടിക്ക് പിടിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവം പോലും ഉന്നതരായ വ്യക്തികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ കാലഘട്ടത്തിലാണ് സർക്കാരിന്റെ പരിപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിൽ ചുട്ടെടുത്ത അപ്പം പോലുള്ള സിൻഡിക്കേറ്റും സെനറ്റും വരുന്നത് എന്നുള്ളത് ഗൗരവതരമായി കാണേണ്ട വസ്തുതയായി ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു കാര്യം എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാഭ്യാസ യജ്ഞത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ ധാരാളം പറയുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അറുപതോളം മലയാളം അദ്ധ്യാപകരുടെ പോസ്റ്റ് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. ഞാനിത് വെറുതെ പറയുന്നതല്ല. ഉദാഹരണത്തിന് കേരളത്തിലെ മിക്ക ഗവൺമെന്റ് ആർട്സ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജുകളിലും നാലും അഞ്ചും വർഷം പിന്നിട്ടിട്ടും മലയാളം അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മലയാളം ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയായെന്നും മലയാളത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നുമൊക്കെ വീമ്പിളക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള നടപടിയെ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണോ? അറുപത് പോസ്റ്റുകൾ ഫിൽ ചെയ്യാൻ കിടക്കുകയാണ്. ഒരു മലയാളം അദ്ധ്യാപകനെ നിയമിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്, കണക്ക് അതുപോലെയുള്ള മറ്റ് വിഷയങ്ങൾക്കൊക്കെ അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിച്ചപ്പോഴും മലയാളം അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. അതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണമായും ഗവൺമെന്റിന്റെ കൺട്രോളിലേയ്ക്ക് വരുന്ന സിൻഡിക്കേറ്റും സെനറ്റും കൂടി വരുമ്പോൾ മലയാളം

പഠിപ്പിക്കേണ്ട അദ്ധ്യാപകരോടുള്ള ഈ ചിറ്റമ്മ നയം തുടരുമെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിന് 103-ഉം കെമിസ്ട്രിക്ക് 43- ഉം കണക്കിന് 39-ഉം ഫിസിക്സിന് 33-ഉം എക്കണോമിക്സിന് 31-ഉം ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് നിയമനം നൽകിയപ്പോൾ ഒരു മലയാളം അദ്ധ്യാപകനെപ്പോലും നിയമിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് മലയാളികൾക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണോ? മലയാളം അദ്ധ്യാപകരുടെ അറുപതോളം ഒഴിവുകളുണ്ടെന്നുള്ളത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മറന്നുപോകാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യമാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞ് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കാം. എന്റെ കയ്യിലിരിക്കുന്നത് ലോക്കൽ ഫണ്ട് ഓഡിറ്റിന്റെ കണക്കാണ്. കേരള സർവ്വകലാശാല കാലാകാലങ്ങളിൽ സ്വന്തമായ അക്കൗണ്ടിംഗ് ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കുന്നില്ല, യാതൊരു നിബന്ധനകളും പാലിക്കുന്നില്ല, സാമ്പത്തിക അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നില്ല തുടങ്ങിയ ഗുരുതരമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ നിയമസഭാ കമ്മിറ്റി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കൗണ്ട് സൂക്ഷിപ്പിനും വാർഷിക കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും കേരള ഫിനാൻഷ്യൽ കോഡ്, കേരള അക്കൗണ്ട്സ്

കോഡ്, കേരള ട്രഷറി കോഡ് ഇവയെ സർവ്വകലാശാലകൾ പ്രത്യേകിച്ച് കേരള സർവ്വകലാശാല പരിപൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതോടൊപ്പം 1994-ലെ ലോക്കൽ ഫണ്ട് ഓഡിറ്റ് നിയമം സെഷൻ 9 സബ് സെഷൻ 1 പ്രകാരം സാമ്പത്തിക വർഷം അവസാനിച്ച് നാല് മാസത്തിനകം കണക്കുകളൊക്കെ ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ആ കാര്യങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാൻ കേരള സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ല. അതുപോലെ സ്റ്റോർ പർച്ചേസ് നിയമങ്ങൾ പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതോടൊപ്പം പെൻഷൻ അടക്കമുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പെൻഷൻ ഫണ്ട് നടത്തിപ്പിൽ വ്യാപകമായ ക്രമക്കേട് നടക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ഈ നോമിനേറ്റഡ് സിൻഡിക്കേറ്റും സെനറ്റുംകൂടി വരുമ്പോൾ അതെല്ലാം പൂർത്തിയാകുമെന്ന് മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് കേരള സർവ്വകലാശാല സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താല്ക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം എന്നുള്ളത് പാർട്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന കുറേ ആളുകൾ കേരള സർവകലാശാലയുടെ ഭരണം കുറേക്കൂടി ശക്തമായി കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കി ജനാധിപത്യപരമായി അല്പമെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്ന ജനാധിപത്യ

അവകാശങ്ങൾ കവർന്നെടുക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ശ്രമമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദയവായി സർക്കാർ ഇതിൽനിന്ന് പിൻതിരിയണമെന്ന ആവശ്യം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്ന്: സർ, ഞാൻ ഈ നിരാകരണ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുകയാണ്. ഞാൻ പ്രസംഗിക്കാൻ തയ്യാറായാണ് വന്നതെങ്കിലും കൂടുതൽ പ്രസംഗിക്കുന്നില്ല. ഇഫ്താറിനെക്കുറിച്ച് ചെയർ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ പെട്ടെന്ന് നിർത്താം.

ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാളും നല്ലത് സർവ്വകലാശാലകൾ നന്നാക്കാനുള്ള നടപടികൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകണമെന്നാണ് എനിക്ക് വളരെ വിനയപൂർവ്വം പറയാനുള്ളത്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയെക്കുറിച്ച് 2016-ൽ മനോരമയിൽ 'കണ്ണീർ കുടിപ്പിക്കും സർവ്വകലാശാലകൾ' എന്ന പേരിൽ അഞ്ച് ദിവസത്തെ ഒരു പരമ്പര വന്നിരുന്നു. ആ ദുരവസ്ഥ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് അറിയാമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഓരോ കാര്യത്തിലേയ്ക്കും

ഞാൻ കടക്കുന്നില്ല.

സർവ്വകലാശാലകളുടെ അക്കാഡമിക് സ്വഭാവവും സ്വയം ഭരണാധികാരവും ലംഘിക്കുന്നതാണ് ഈ ബില്ലിലൂടെ സർക്കാർ ചെയ്യുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടിവന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെയധികം ഖേദമുണ്ട്. ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സർക്കാരിന്റെ നോമിനികൾ ഏകപക്ഷീയമായി ഈ സമിതികളിൽ വരുന്നതോടെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ സ്വയംഭരണാവകാശത്തിന് സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം കൊണ്ടുവരുന്ന എന്നതാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും എന്നുപറയുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു പരിച്ഛേദമാണെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം. സമൂഹത്തിന്റെ ഗ്രിപ് ആണ് ഈ ബില്ലിലൂടെ നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നത്. ഭരണക്കാർക്ക് സ്വന്തം ആളുകളെ തിരുകി കയറ്റാനുള്ള വലിയൊരു അവസരമാണ് ഈ ബില്ലിലൂടെ സംജാതമാകുന്നത്. തീരുമാനങ്ങൾ ഏകപക്ഷീയമാകും. അതിവിടെ ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ് സൂചിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതുപോലെ

സമാനമായൊരു സ്ഥിതിവിശേഷം കൊളോണിയൽ വാഴ്ചക്കാലത്ത് മാത്രമാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. 1904-ൽ വൈസ്രോയിയായിരുന്ന കഴ്സൺ പ്രഭു കൊണ്ടുവന്ന ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാല നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് സമാനമാണിത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി പറയുന്നതുപോലെയായിരുന്നു അന്ന് കഴ്സൺ പ്രഭുവും പറഞ്ഞിരുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സർവ്വതോന്മുഖമായ പുരോഗതി ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ നിയമമെന്നായിരുന്നു അന്ന് കഴ്സൺ പ്രഭു പറഞ്ഞിരുന്നത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ പലതരത്തിലുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യത്തെയും ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. അതുകൊണ്ട് അങ്ങയെ ചരിത്രം മറ്റൊരു കഴ്സൺ പ്രഭുവായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. ചരിത്രത്തിൽ അങ്ങയെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ ആരും അടയാളപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലെന്ന ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരാളെന്ന നിലയിൽ അങ്ങ് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതിൽ വളരെയധികം വിഷമമുണ്ടെന്ന് അങ്ങയെ അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സെനറ്റുകളുടെ എണ്ണത്തെ ഗണ്യമായി കുറച്ചുകൊണ്ടും സർവ്വകലാശാലകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അവകാശങ്ങളെ ഗവൺമെന്റ് കവർന്നെടുത്തുകൊണ്ടും സർക്കാർ നിയന്ത്രണം സർവ്വകലാശാലകൾക്കുമേൽ ഉറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു കഴ്സൺ പ്രഭുവിന്റെ ലക്ഷ്യം. വളർന്നുവരുന്ന ദേശീയ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ പ്രഭവ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന കാമ്പസുകളെ തകർക്കുകയായിരുന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ആ മാതൃക പിന്തുടരുന്നത് വളരെയധികം ഖേദകരമാണെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി സൂചിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യ സംവിധാനങ്ങളോട് ഈ സർക്കാരിന് ഒരു ബഹുമാനവും ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ന് ഞാനിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. സർക്കാർ നാമനിർദ്ദേശം വഴി സർക്കാരിന്റെ താല്പര്യം മാത്രം സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനമായി സർവ്വകലാശാലകൾ മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ സർക്കാരിനെ കൊളോണിയൽ ഭൂതം ആവേശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അധികം ആളുകളും അതിനോട്

വിയോജിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും ഇല്ലാതാക്കാനല്ല സർക്കാരും മന്ത്രിയും തുനിയേണ്ടത്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ നിലവാരത്തെയും അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളെയും മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്ന് കുട്ടികൾക്ക് ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിക്കുന്നതിലുള്ള കാലവിളംബത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം. റിസൾട്ടിനോടൊപ്പം ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും ലഭിക്കാനുള്ള നടപടി അങ്ങ് സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. അതുപോലെ കേരളത്തിലെ എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലേയും റിസൾട്ട് ഒരേസമയത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള നടപടി സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

അതുപോലെ വിദൂര വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ പുനഃസ്ഥാപിച്ച് പ്രാദേശികമായി മുഴുവൻസമയ പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതും

അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പിന്നോക്ക ജില്ലകളിൽ കൂടുതൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസ പിന്നോക്കാവസ്ഥ പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ വിദഗ്ദ്ധ സമിതിയെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുകയാണ്.

അതുപോലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ ഫയലുകൾ ഡിജിറ്റലൈസ് ചെയ്യേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് സ്ഥിരം അദ്ധ്യാപകരെയും അനദ്ധ്യാപകരെയും അനുവദിക്കണം. ഇന്നിപ്പോൾ നമ്മുടെ കോളേജുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർമാരെക്കൊണ്ടാണെന്ന് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. കാസർഗോഡ് ഗവൺമെന്റ് കോളേജ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതുതന്നെ ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർമാരെക്കൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരം അദ്ധ്യാപകരെ കോളേജിൽ നിയമിക്കാനുള്ള നടപടിയുണ്ടാകണമെന്നാണ് എനിക്ക് അതുസംബന്ധിച്ച് പറയാനുള്ളത്. ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർമാർ മാത്രമല്ല, ഈ അടുത്തകാലത്തായി നമ്മുടെ കോളേജുകളിൽ താൽക്കാലിക പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല; സ്ഥിരം പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ നിയമിക്കണമെന്നുള്ള കോടതിയുടെ വിധിപോലും

വന്നിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അങ്ങനെ നിയമിക്കുന്ന പ്രിൻസിപ്പൽമാർ പിഎച്ച്.ഡി. ബിരുദധാരികളായിരിക്കണം എന്നുകൂടി വിധിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിക്ക് അറിയാം. അതുപോലെതന്നെ സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ഓഫീസർമാരെ നിയമിക്കുമ്പോൾ അക്കാദമിക മികവ് പോലെതന്നെ അവരുടെ കാര്യപ്രാപ്തിയും പരിഗണിക്കണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശംകൂടി എനിക്ക് വയ്ക്കാനുണ്ട്. സ്വയംഭരണം ഉറപ്പുവരുത്താൻ കൃത്യസമയത്തുതന്നെ സെനറ്റിലേയ്ക്കും സിൻഡിക്കേറ്റിലേയ്ക്കും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, നമ്മളിപ്പോൾ ആ സെനറ്റിനെയും സിൻഡിക്കേറ്റിനെയുമാണ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത്. ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഞാൻ കാസർഗോഡ് ഗവൺമെന്റ് കോളേജിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു. സെന്റർ ഓഫ് എക്സലൻസായി ആ കോളേജിനെ ഉയർത്താൻ അങ്ങയോട് നിരവധി തവണ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തലശ്ശേരി ബ്രണ്ണൻ കോളേജിനുശേഷം മലബാർ ഭാഗത്തുള്ള ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ഒരു കോളേജാണ് അതെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. സെന്റർ ഓഫ് എക്സലൻസായി ഉയർത്താനുള്ള എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും ആ കോളേജിലുണ്ട്. അതിന് അനുകൂലമായ

ഒരു നടപടിയുണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ ഈയവസരത്തിൽ പറയുകയാണ്. അതുപോലെതന്നെ അംഗീകാരമില്ലാത്ത അൺഎയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾ അടച്ചുപൂട്ടാനുള്ള സർക്കാരിന്റെ കർശനമായ നിർദ്ദേശമാണ് എല്ലാഭാഗത്തേയ്ക്കും പോയിട്ടുള്ളത്. അംഗീകാരമില്ലാത്ത അൺഎയ്ഡഡ് സ്കൂളിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ കച്ചവടക്കണ്ണുകളോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇതുപോലുള്ള ധാരാളം സ്കൂളുകളുണ്ട്. അത് പൂട്ടേണ്ടത് വളരെ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പക്ഷെ, കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന, നാടിന് സേവനം ചെയ്യണം, പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം എന്ന സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അംഗീകാരമില്ലാത്ത ധാരാളം അൺഎയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളുണ്ട്. അത്തരം സ്കൂളുകൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അനുഭാവപൂർവ്വമായ ഒരു നിലപാടുണ്ടാകണമെന്നാണ് എനിക്ക് ഇതുസംബന്ധിച്ച് പറയാനുള്ളത്.

മറ്റൊന്ന്, പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഓരോ മണ്ഡലത്തിലും മികവിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായി കുറേ സ്കൂളുകളെ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ മണ്ഡലത്തിലും ഒരു സ്കൂൾ കിട്ടി. ആ കാര്യത്തിൽ എനിക്ക്

പറയാനുള്ളത്, നമ്മൾ ഒരു സ്കൂളിനെ മികവിന്റെ കേന്ദ്രമായി മാറ്റുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ആ സ്കൂൾ മറ്റു സ്കൂളുകളേക്കാൾ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അത്തരം സ്കൂളുകളിൽ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളൊരുക്കുമ്പോൾ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്ത സ്കൂളുകൾ ഇങ്ങനെ വിസ്മൃതകോടിയിൽ ആയിപ്പോകരുതെന്നാണ് എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയോട് പറയാനുള്ളത്. അത്തരം സ്കൂളുകളെക്കൂടി നമ്മൾ പരിഗണിക്കണം. നമ്മൾ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ള സ്കൂളിനുതന്നെയാണ് വീണ്ടും കൊടുക്കുന്നത്. അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾ തീരെയില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഓരോ മണ്ഡലത്തിലുമുണ്ട്. അപ്പോൾ അത്തരം സ്കൂളുകളെക്കൂടി പരിഗണിക്കണം.

അതുപോലെതന്നെ എനിക്ക് പറയാനുള്ള മറ്റൊരു കാര്യം, ഗവൺമെന്റ് തലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധാരാളം എൽ.പി. സ്കൂളുകളും യു.പി. സ്കൂളുകളുമുണ്ട്. കാലാകാലങ്ങളായി അപ്ഗ്രഡേഷൻ കാത്തിരിക്കുന്ന എൽ.പി./യു.പി. സ്കൂളുകളാണവ. അത്തരം സ്കൂളുകളെ അപ്ഗ്രേഡ് ചെയ്യുന്ന നടപടി

ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകണം. ഈ കാര്യം ഞാൻ തന്നെ പലതവണ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ മലയാളം ശ്രേഷ്ഠഭാഷയാക്കി, മലയാളമെന്ന് പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ സിരകളിൽ രക്തമോട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, ഒരു കാര്യം ഈ സഭയിൽ വളരെ ഖേദത്തോടുകൂടി പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ കാസർഗോഡ് മലയാളം മീഡിയം ഹൈസ്കൂളില്ലാത്ത ഒരു പഞ്ചായത്തുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മലയാളം ശ്രേഷ്ഠഭാഷയായി അംഗീകരിച്ച സംസ്ഥാനത്തിനുതന്നെ അത് നാണക്കേടാണെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കുമ്പഡജെ പഞ്ചായത്ത് കാസർഗോഡ് നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുള്ളതാണ്. ആ പഞ്ചായത്തിൽ ഒരു മലയാളം മീഡിയം ഹൈസ്കൂൾ ഇതുവരെ നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ കാര്യംകൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

അതുപോലെതന്നെ ലാഭകരമല്ലാത്ത സ്കൂളുകളും ലാഭകരമായ സ്കൂളുകളും എന്നുപറഞ്ഞ് നമ്മൾ സ്കൂളുകളെ വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്കൂളുകളെ ലാഭകരമെന്നും ലാഭകരമല്ലാത്തതെന്നും നമുക്ക് ഒരിക്കലും പറയാൻ സാധിക്കില്ല. സ്കൂൾ

എന്നുപറയുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനമാണ്, അത് കച്ചവടസ്ഥാപനമല്ല. നമ്മൾ ഒരു പീടികയിൽ കച്ചവടം നടത്തുമ്പോൾ അത് ലാഭകരമാണോ ലാഭകരമല്ലാത്തതാണോ എന്നൊക്കെ പറയാൻ സാധിക്കും. ഒരു സ്കൂൾ നമുക്ക് ലാഭകരമാണ്, ലാഭകരമല്ലാത്തതാണ് എന്ന് ഒരിക്കലും പറയാൻ സാധിക്കില്ല. എന്നാൽ, തീർച്ചയായും ഗവൺമെന്റ് തലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു എൽ.പി. സ്കൂളായാലും യു.പി. സ്കൂളായാലും 25-30 കുട്ടികളെ വച്ച് ആ സ്കൂൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയെന്നത് ഒരു സർക്കാരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും വലിയ സാമ്പത്തിക ബാദ്ധ്യതയാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. കുട്ടികൾ 20-25 ആയിരിക്കും പക്ഷെ, അദ്ധ്യാപകർ അഞ്ചോ ആറോ കാണും; അത് വലിയ ബാദ്ധ്യതയാണ്. ആ സ്കൂൾ നമുക്ക് പൂട്ടാനും കഴിയില്ല. ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ കുട്ടികൾക്ക് ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ള സ്കൂളല്ലാതെ വേറെ സ്കൂളിനെ ആശ്രയിക്കാൻ ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം സ്കൂളുകൾ നമുക്ക് പൂട്ടാനും കഴിയുകയില്ല. പക്ഷെ, സർക്കാരിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അൺ-ഇക്കണോമിക്കലാണ്. ആ കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ പറ്റുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും ഒരാലോചന

അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ അദ്ധ്യാപക നിയമനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്..., ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സ്കൂൾ തുറന്നു. പക്ഷെ, പഠിപ്പിക്കാൻ ആളില്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുക. പല സ്കൂളുകളിലും അദ്ധ്യാപകരില്ല. എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപകരുടെ അപ്പോയ്ന്റ്മെന്റ് രണ്ടും മൂന്നും വർഷങ്ങളായിട്ടും അംഗീകരിക്കാതെ കിടക്കുകയാണ്. അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽക്കൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വളരെ അനുകൂലമായ നിലപാട് പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്.

യു.ജി.സി. ഗ്രാന്റ് കിട്ടണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മൾട്ടി ഫാക്കൽറ്റി കോളേജുകളാകണം എന്നതാണ് നിബന്ധന. ഓറിയന്റൽ കോളേജുകൾ മൾട്ടി ഫാക്കൽറ്റി കോളേജുകളാകുന്നതിന് ഗവർണറുടെ അസെന്റിന് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിപ്പോൾ കോൾഡ് സ്റ്റോറേജിലാണ് എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആ കാര്യത്തിൽ തീർച്ചയായും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇടപെടണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നേരത്തെ

പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ വക കുറേ കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ചെയ്യാനുണ്ട്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ നിലവാരം ഉയർത്തേണ്ടതുണ്ട്. എനിക്കുണ്ടായ ഒരനുഭവം ഞാൻ പറയാം, കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം എന്റെ ഒരു ബന്ധു കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു കോളേജിൽനിന്ന് പഠിച്ച് പാസ്സായി ഗൾഫ് നാടിൽ നല്ലൊരു ജോലിയും കിട്ടി. എന്നാൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റിനുവേണ്ടി പഠിച്ച കോളേജിൽ പോയപ്പോൾ മൂന്നുമാസമാണ് അതിനായി ഓടേണ്ടി വന്നത്. അവസാനം ഗൾഫിൽ ലഭിച്ച ജോലിയും പോയി. നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെയും രക്ഷാകർത്താക്കളെയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന ഇതിനേക്കാളും മോശമായ പ്രവണതകൾ എല്ലാ സർവ്വകലാശാലകളിലും കാണുന്നുണ്ട്. അത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു വിരാമമിടാൻ, നമ്മുടെ രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ പുതിയ പ്രതീക്ഷകൾ നൽകാൻ, അവർക്ക് നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇത്തരം ദുരവസ്ഥ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നടപടിയാണ് ഈ ബില്ലിനേക്കാൾ മുമ്പ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. അങ്ങേയ്ക്ക് ഈയൊരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നല്ലോ എന്നോർത്ത് തീർച്ചയായും ഞാൻ വിലപിക്കുന്നു. ഞാൻ നേരത്തെ

പറഞ്ഞതുപോലെ, അങ്ങ് പലകാര്യങ്ങളിലും നല്ല കാഴ്ചപ്പാടും അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ആളാണ്. അങ്ങയുടെ ആ പാണ്ഡിത്യത്തെയും കാഴ്ചപ്പാടിനെയും ആദരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിരാകരണ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു; എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. എസ്. ശർമ്മ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ശ്രീ. ആർ. രാജേഷിന് 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1(എ) നമ്പർ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ച് സംസാരിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രീ. എസ്. ശർമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി (ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ്): സർ, 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി 30/06/2018 വരെ സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

സർവ്വകലാശാലയെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു

ഓർഡിനൻസാണ് കേരളാ ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത്. സർവ്വകലാശാലകളെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് ഗവൺമെന്റിനുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരമൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തിലേക്ക് ഗവൺമെന്റ് മാറിയത്. അല്ലാതെ പ്രത്യേകിച്ചൊരു ഓർഡിനൻസ് പുറത്തിറക്കണമെന്ന താൽപ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ല. കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ നൂറ് കണക്കിന് കോളേജുകളുണ്ട്. ആ കോളേജുകളിലൊക്കെ പതിനായിരക്കണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവിടെ ഒരു ഭരണ പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്ന താൽപ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ഈ ഓർഡിനൻസ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരുപക്ഷെ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും പ്രസംഗിച്ചവർ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകുകയില്ല. യു.ഡി.എഫ് ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത്, സർവ്വകലാശാലകളുടെ ജനാധിപത്യപരമായ അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കി 2014 മെയ് 17-ാം തീയതി കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചപ്പോൾ കേരള സർവ്വകലാശാലയെ കശാപ്പു ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തത്. മുമ്പ് പ്രസംഗിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം

ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ഏതെങ്കിലുമൊരു പാർട്ടി ജില്ലാ കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനം പോലെയല്ല, ഹൈക്കമാന്റ് തീരുമാനമാണോയെന്ന് സംശയിക്കുന്ന നിലയിൽ സെനറ്റിലേക്കും സിൻഡിക്കേറ്റിലേക്കും തങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടയാളുകളെ മാത്രം തിരുകിക്കയറ്റി ജനാധിപത്യപരമല്ലാത്ത രീതിയിൽ സർവ്വകലാശാലകൾ പിടിച്ചെടുക്കുന്നൊരു തീരുമാനം യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അത്തരമൊരു തീരുമാനത്തിലേക്കൊന്നും ഈ ഗവൺമെന്റ് പോകുന്നില്ല. 2014 മെയ് 17-ാം തീയതി നിങ്ങൾ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ചെയ്ത സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും കാലാവധി നാല് വർഷക്കാലമാണ്. 2018 മെയ് 16 ആകുമ്പോൾ അതിന്റെ കാലാവധി അവസാനിക്കുകയാണ്. കാലാവധി അവസാനിക്കുമ്പോൾ പുതിയ സെനറ്റിനെയും സിൻഡിക്കേറ്റിനെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനാവശ്യമായ നടപടികളിലേയ്ക്ക് നിലവിലുള്ള സർവ്വകലാശാല ഭരണസമിതി പോയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള വിധി കോടതിയിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുകയാണ്. ആരാണ് അത്തരമൊരു വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കോടതിയിലേയ്ക്ക് പോയത്? യു.ഡി.എഫ്-ന്റെ

കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർമാരാണ് കോടതിയിൽ പോയത്. യു.ഡി.എഫ്-ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് നിയമിച്ച സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗങ്ങളും വി.സി.-യും തമ്മിൽ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കകത്ത് ആഭ്യന്തരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതെല്ലാം പത്രമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നമ്മൾ കണ്ടതാണ്. ആ സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർമാരാണ് ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താൻ പാടില്ലെന്ന് പറയുന്നത്; സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നിയന്ത്രണവും അധികാരവുമുള്ളൊരു സർവ്വകലാശാലയും അതിന്റെ സിൻഡിക്കേറ്റാകാൻ പാടില്ലെന്ന നിലയിലേക്കുള്ള താൽപ്പര്യം ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഭാഗമായി ജനാധിപത്യപരമായി സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റിനെയും സിൻഡിക്കേറ്റിനെയും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. അതിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്ന്, സർക്കാർ കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ സെനറ്റിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ സെൽഫ് ഫൈനാൻസിംഗ് സ്ഥാപനത്തിലെ (അൺ-എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനത്തിലെ) പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്ക് വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താം. എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ മേഖല വരുമ്പോൾ അൺ-എയ്ഡഡ്

സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്ക് വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്താം. അങ്ങനെ സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പലിനെയും എയ്ഡഡ് മേഖലയിലെ പ്രിൻസിപ്പലിനെയും തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്ക് അധികാരം കൊടുക്കുന്നൊരു കീഴ്വഴക്കം/മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതി മാറ്റുകയാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് ചെയ്തത്. സ്വകാര്യ സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ മേഖലയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുമ്പോൾ അവർക്ക് വോട്ട് ചെയ്യാം. മറ്റു മേഖലകളിലേക്ക് സർക്കാർ മേഖലയിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ, എയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ അവരുടെ റെപ്രസെന്റേറ്റീവ്സിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ആ മേഖലയിൽ നിന്നുമാത്രം വോട്ട് രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയെന്ന് പറയുന്ന തികച്ചും ജനാധിപത്യപരമായൊരു തീരുമാനത്തിന് എതിരായിട്ടാണ് സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർമാർ കോടതിയിലേക്ക് പോയത്. സ്റ്റാൻഡിംഗ് കൗൺസിലല്ല, പി.വി.സി. തീരുമാനിച്ചൊരു സ്വകാര്യ അഭിഭാഷകനാണ് ആ കേസ് വാദിച്ചത്. അത്തരം കാര്യങ്ങൾകൂടി ഗവൺമെന്റ് പരിശോധിക്കപ്പെടുമെന്നു തന്നെയാണ് കരുതുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു

തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുന്നില്ല. ആ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു പുതിയ സിൻഡിക്കേറ്റോ സെനറ്റോ അധികാരത്തിലേയ്ക്ക് വരാത്ത സ്ഥിതിയുണ്ടായി. മെയ് 16-ാം തീയതി പഴയ സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും സെനറ്റിന്റെയും കാലാവധി അവസാനിക്കുമ്പോൾ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കകത്ത് ഒരു ഭരണ പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ഇത്തരമൊരു ഓർഡിനൻസ് ഗവൺമെന്റ് പുറത്തിറക്കിയിട്ടുള്ളത്. എനിക്ക് മുമ്പ് പ്രസംഗിച്ച അംഗങ്ങൾ ചൂണ്ടികാണിച്ചതുപോലെ കണ്ണൂർ ഡി.സി.-യുടെ തീരുമാനപ്രകാരമല്ല. മുമ്പ് ഹൈക്കമാന്റിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരമായിരുന്നു നിങ്ങൾ സെനറ്റിനെയും സിൻഡിക്കേറ്റിനെയും നിയമിച്ചത്. തങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ആളുകളെ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി. ആയി നിയമിക്കുകയും യോഗ്യതയില്ലാത്ത ആളുകളെ കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി. ആയി നിയമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. നിയമപ്രകാരമല്ലാതെ ജനാധിപത്യ ധ്വംസനം നടത്തി കേരള സർവ്വകലാശാല പിടിച്ചെടുത്തത് ഏത് തീരുമാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു? ആ സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മൾ റൂൾ 50 അവതരിപ്പിച്ച് അക്കാലത്തെ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ജനാധിപത്യപരമെന്നു പറയുമ്പോൾ ഏറ്റവും

പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത് സ്റ്റുഡൻസിനല്ലേ; നിങ്ങൾ മുമ്പ് തീരുമാനിച്ച സിൻഡിക്കേറ്റിനകത്ത് ഒരു സ്റ്റുഡന്റ് പ്രതിനിധിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നോ; ഒരു കലാലയത്തിന്റെ, ക്യാമ്പസിന്റെ ഗതി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണ നേതൃത്വത്തിലേക്ക് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധിയുണ്ടാകണമെന്ന് നിയമസഭയിൽ ഞങ്ങൾ എത്രയോ തവണ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനെ കശാപ്പ് ചെയ്തവരല്ലേ നിങ്ങൾ; ഒരു വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധിയെക്കൂടി സിൻഡിക്കേറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറാകാത്തൊരു കാലഘട്ടം മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെയാണ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികൾ, പ്രിൻസിപ്പൽമാർ ജനാധിപത്യപരമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണമെന്ന നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ കൂടി ഇക്കാര്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്കൊന്നും പോകുന്നില്ല. കേരള സർക്കാർ ശരിയായ ദിശയിൽ തന്നെയാണ് മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. കേരളത്തിലെ എല്ലാ സർവ്വകാലാശാലയെയും ശരിയായ ദിശയിൽ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള തീരുമാനമെടുത്ത് മുന്നോട്ടുപോകുകയാണ്. അതാണ് കേരളത്തിലെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ രംഗം. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ

രംഗത്തെ ശാക്തീകരിച്ച് സമാനതകളില്ലാത്ത നിലയിൽ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ പ്രതിപക്ഷത്തിനുകൂടി ബോദ്ധ്യമാകുന്ന, അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന നിലയിലേക്ക് മാറ്റി ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെക്കൂടി ശക്തിപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുപോകുകയാണ്. സർവ്വകലാശാലകളെ കുറേക്കൂടി മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിലേക്ക് മാറ്റണം. ആദ്യത്തെ സർവ്വകലാശാലയാണ് കേരള സർവ്വകലാശാല. ഞാൻ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നില്ല. 1937-ൽ സ്ഥാപിതമായതാണ് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാല. മഹാനായ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനെ ഒരു unsuccessful effort എന്ന നിലയിലാണ് ഒരുപക്ഷേ ക്ഷണിച്ച് സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി. ആക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായത്. അത്തരം മഹത് വ്യക്തിത്വങ്ങളെ ക്ഷണിച്ച് സർവ്വകലാശാലയുടെ സാരഥ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ പരിശ്രമിക്കപ്പെട്ട മാതൃസർവ്വകലാശാലയാണ് കേരള സർവ്വകലാശാല. ചരിത്രപരമായി ഒട്ടേറെ തീരുമാനമെടുത്ത സർവ്വകലാശാലയാണ് കേരള സർവ്വകലാശാല. 1977-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി സ്റ്റുഡന്റ് റെപ്രസെന്റേറ്റീവിന് അംഗീകാരം കൊടുത്ത സർവ്വകലാശാലയാണ്. 1977-ൽ ലോക മലയാള സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിച്ച

സർവ്വകലാശാലയാണ് കേരള സർവ്വകലാശാല. ശ്രീ. കെ.എൻ.എ. ഖാദർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച കാര്യം വളരെ പ്രസക്തമാണ്. ലോകത്തിലെ സർവ്വകലാശാലയുടെ നിലവാരത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ മാറുന്നില്ലെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ലോകത്തിലെ പല സർവ്വകലാശാലകളും നോബൽപ്രൈസ് ലക്ഷ്യമിട്ട്, സർവ്വകലാശാലകളുടെ പ്രധാന കടമ/ഉത്തരവാദിത്തം ഗവേഷണം നടത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. ലോകത്തിലെ പല സർവ്വകലാശാലകളും ഗവേഷണ തൽപ്പരരായി, നോബൽപ്രൈസ് ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ടുള്ള നടപടികളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ നമുക്ക് അത്തരമൊരു ടാർജറ്റിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയുന്നില്ല. അത്തരം ടാർജറ്റ് ഇട്ടുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയെ ശക്തിപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ നടപടികളിലേയ്ക്ക് പോകേണ്ടതിനാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടത്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയോടൊപ്പം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ, ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി വിവിധ സർവ്വകലാശാലകളുടെ സൗകര്യങ്ങൾക്കായി, ഗവേഷണ താൽപ്പര്യം മുൻനിർത്തി നമുക്കൊരു ടാർജറ്റ് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനാവശ്യമായ ലബോറട്ടറികൾ, ലൈബ്രറികൾ, അക്കാഡമിക്

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും അടിസ്ഥാന സൗകര്യം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയും 789 കോടി രൂപ വകയിരുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് വർഷക്കാലത്തെ സ്ഥിതിയല്ല ഇപ്പോഴുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് വർഷക്കാലം ജനാധിപത്യപരമല്ലാത്ത രീതിയിൽ സർവ്വകലാശാലയെ കൊണ്ടുപോയി. അക്കാഡമിക് സമിതികളുടെ താളം തെറ്റിച്ചു. ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതിൽ രാഷ്ട്രീയം, ജാതി, മതം എന്നിവയുടെ പരിഗണനയാണ് നൽകിയത്. കഴിഞ്ഞ യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് ഏത് സർവ്വകലാശാലയിലെയും നിയമനം സംബന്ധിച്ച് നോക്കിയാൽ അങ്ങനെയാണ് പരിഗണിച്ചിരുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇന്ന സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി. ഇന്ന ജാതി, ഇന്ന മതം, ഇന്നയാൾ, ഇന്ന രാഷ്ട്രീയം... കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി. ആയിരുന്ന ആളുടെ യോഗ്യത എന്തായിരുന്നു; അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ് സീറ്റിൽ മത്സരിച്ചുവെന്ന യോഗ്യതമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മത്സരിച്ച തോൽക്കുമ്പോൾ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ വി.സി.യുടെ ചുമതലയിലേക്ക് അയാളെ

നിയമിക്കുകയാണ്. ജാതി-മത-രാഷ്ട്രീയ താൽപ്പര്യങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്ന കാലത്തുനിന്നും ജനാധിപത്യപരമായി സർവ്വകലാശാലയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള വലിയ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയാണ്. സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനത്തിൽ സാമൂഹ്യനിയന്ത്രണവും അക്കാഡമിക് മികവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ ഗവൺമെന്റ് പൊതുസമൂഹത്തിനോട് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെ നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടുവരികയാണ്. ജസ്റ്റിസ് കെ. കെ. ദിനേശൻ കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ച് സർവ്വകലാശാലകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും പരിഹരിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുവരികയാണ്. അക്കാഡമിക് മാസ്റ്റർ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി സർവ്വകലാശാലകളെ ശക്തിപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഗവേഷണം പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കാൻ കൈരളി ഗവേഷണ പുരസ്കാരം പോലുള്ള പുരസ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണ്. സിലബസ്സ് നിർമ്മാണത്തിന് സർവ്വകലാശാലകളെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്ന നടപടികൾ ആരംഭിച്ചുവരികയാണ്. ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫിനെയും നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫിനെയും നിയമിക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് ഒരംഗം

ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ഇത്തരം പ്രധാനപ്പെട്ട ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കരാർ അദ്ധ്യാപകർ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല എന്നുപറയുമ്പോൾ സ്ഥിരം അദ്ധ്യാപകരെ നിയമിക്കാനാവശ്യമായ നടപടി ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കണം. ഒന്നു രണ്ടുവർഷം കഴിയുമ്പോൾ മാറിപ്പോകുന്ന കരാർ അദ്ധ്യാപകരല്ല നമ്മുടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത്. നിലവിലുള്ള അത്തരം അദ്ധ്യാപകരെ പടിപടിയായി കുറച്ച് സീറോ സ്റ്റേജിൽ കൊണ്ടുവന്ന് സ്ഥിരാദ്ധ്യാപകരെ പരിപൂർണ്ണമായി നിയമിക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. ഡിജിറ്റലൈസേഷൻ നടപടികൾ, ലൈബ്രറികൾ പഠനകേന്ദ്രമാക്കുന്ന നടപടികൾ എന്നിവ ഗവൺമെന്റ് വലിയ നിലയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് വേഗത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കണം. സ്കോളർഷിപ്പുകൾ കൂടുതലായി കൊടുക്കുന്ന നടപടിയാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേരളാ ഗവൺമെന്റ് കൂടുതൽ സ്കോളർഷിപ്പ് കൊടുക്കുമ്പോൾ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കാനുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് ടെക്നോളജി,

ജംഷഡ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി, ജെ.എൻ.യു. പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലൊക്കെ സ്കോളർഷിപ്പുകൾ കുറയ്ക്കുകയാണ്. സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കുന്നത് കേന്ദ്രസർക്കാരാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് കുറയ്ക്കുന്നത്? സർവ്വകലാശാലകളിലെ സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് അജണ്ടയുണ്ട്. ഈ സർവ്വകലാശാലകളുടെ ജനാധിപത്യപരമായ, ശാസ്ത്രീയമായ വളർച്ചയൊന്നും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒരു സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റാണ്, അവിടെ രാഷ്ട്രീയമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കുകയാണ്. സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കുന്നതിന്റെ കാരണം, സാധാരണ വിഭാഗത്തിലെ, താഴെക്കിടയിലുള്ള ജനവിഭാഗത്തിലെ കൂടുതൽ കുട്ടികൾ സ്കോളർഷിപ്പ് വാങ്ങി ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്നു വരുന്നു. അവിടെ ഒരു മുദ്രാവാക്യം ഉയരുന്നുണ്ട്, ആ മുദ്രാവാക്യമാണ് ലാൽസലാം പ്ലസ് നിൽ സലാം എന്നുള്ളത്. അത് ഇല്ലാതാകുക എന്നുള്ളത് സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ പോളിസിയാണ്. അതില്ലാതാവുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാഥമികമായ നടപടിയാണ് സ്കോളർഷിപ്പ് കുറയ്ക്കുകയെന്നത്. ഹൈദ്രാബാദ് സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രസാഹിത്യകാരനായി അറിയപ്പെടാനായിരുന്ന എന്റെ

ആഗ്രഹമെന്നുപറഞ്ഞ, എന്റെ ജനനമാണ് എനിക്ക് സംഭവിച്ച ദുരന്തം എന്നുപറഞ്ഞ, വാനനിരീക്ഷണത്തിൽ ഒരു മികച്ച ശാസ്ത്രകാരനാകാൻ കൊതിച്ച രോഹിത് വെമുല എന്ന വിദ്യാർത്ഥി, എന്റെ ജനനമാണ് എനിക്ക് സംഭവിച്ച ദുരന്തം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ആ വിദ്യാർത്ഥി ഇവർക്കെതിരായി നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈദ്രാബാദ് സർവ്വകലാശാലയിലേയ്ക്ക് വന്നത് മികച്ച സ്കോളർഷിപ്പോടുകൂടിയുള്ള പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ്. ഇത്തരം വിദ്യാർത്ഥികൾ കടന്നുവരാതിരിക്കാൻ സ്കോളർഷിപ്പുകൾ കുറയ്ക്കാനും ഇല്ലാതാക്കാനുമുള്ള നടപടികളാണ് സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ പ്രഥമമായ ലക്ഷ്യം തന്നെ ഇക്വിറ്റി ആന്റ് എക്സലൻസ് എന്നതാണ്. കേരളത്തിലെ ഗവൺമെന്റ് ഇക്വിറ്റിക്കും എക്സലൻസിനും ഒരു മാതൃക സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, ഈ രാജ്യത്ത് ഇക്വിറ്റിയും എക്സലൻസും സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇല്ലാതാകാൻ ആവശ്യമായ നടപടിയാണ് കേന്ദ്രസർക്കാരും അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പൊളിറ്റിക്കൽ പാർട്ടിയും ഈ രാജ്യത്ത് സ്വീകരിച്ചുപോകുന്നത്. എക്സലൻസ് കുറയ്ക്കാൻ സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റ് ചെയ്യുന്നതെന്താണ്?

സർവ്വകലാശാലകൾക്കുള്ള ഫണ്ട് കുറയ്ക്കുകയാണ്. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തേയ്ക്ക് പൂൾ ചെയ്യുന്ന പണത്തിനേക്കാൾ കുറവാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പൂൾ ചെയ്യുന്ന പണം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മോദി സർക്കാർ അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ആർ.എസ്.എസ്. നിയന്ത്രിക്കുന്ന നരേന്ദ്രമോദിയുടെ ഗവൺമെന്റ് ആ പണം കൂടി കുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ടീച്ചിംഗ് മേഖലയിലും നോൺ ടീച്ചിംഗ് മേഖലയിലും ശമ്പളം കുറയ്ക്കുന്നു. മുമ്പ് കൊടുത്തതിനേക്കാൾ കുറയ്ക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കുറയ്ക്കുന്നതെന്തിനാണ്? സ്റ്റേറ്റിന് അതിന്റെ ഭാഗമായി വിഹിതം വകയിരുത്താനാവില്ല. അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർ, അവിടത്തെ നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫ് അവിടത്തെ സൗകര്യങ്ങൾ തുടങ്ങി എക്സലൻസ് ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമാണ് സെൻട്രൽ ഗവൺമെന്റ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊന്ന് ഇക്വിറ്റിയാണ്. ഇക്വിറ്റി ഇല്ലാതാക്കാനാവശ്യമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ എന്തിനാണ്? വൈജ്ഞാനികമായ, കേവലമായ ശാസ്ത്രനേട്ടം കൈവരിക്കാനാണോ? ശാസ്ത്രനേട്ടം മാത്രം പോര. ടെക്നോളജി മാത്രം പോര.

ശാസ്ത്ര അവബോധമുള്ള മനുഷ്യനുണ്ടാകണം. കേവലമായൊരു യന്ത്രമനുഷ്യനെയല്ല നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടത്. ശാസ്ത്രാവബോധമുള്ള ആ മനുഷ്യന് മാനവിക ബോധമുണ്ടാകണം, മതേതരത്വമുണ്ടാകണം, അവന്റെ മനസിൽ സെക്യൂലറിസമുണ്ടാകണം. ഇതെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടി നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളെയും വൈജ്ഞാനികനേട്ടങ്ങളെയുമെല്ലാം തകർത്ത് തരിപ്പണമാക്കാൻ ആവശ്യമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നത് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണാധികാരികൾ തന്നെയാണ്. ബ്രഹ്മഗുപ്തൻ, ഭാസ്കരാചാര്യർ, ആര്യഭടൻ, സി. വി. രാമൻ, ഇ.സി.ജി. സുദർശനൻ, വിക്രം സാരാഭായ്, ശകുന്തളാദേവി, ശ്രീനിവാസ രാമാനുജൻ തുടങ്ങി എണ്ണമറ്റ ശാസ്ത്രകാരന്മാരെ സംഭാവന ചെയ്തത് ഈ ഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിലാണ്. ഇന്ത്യൻ സയൻസ് കോൺഗ്രസ് എന്നുപറയുന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ സമ്മേളനം നടക്കുമ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി അവിടെ വന്ന് പറയുകയാണ് ക്ലോണിംഗ്, ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പൂർവ്വകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന്.

ഒരുപക്ഷേ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. നമ്മൾ ഇപ്പോൾ സൂര്യനിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ? ഞാനോ ഇവിടെയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലുമൊരു അംഗമോ സൂര്യനിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അത് ഒരു ആശയമാണ്. അത് നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ടാവുകയാണ്. പക്ഷേ അത് പ്രയോഗികതയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോഴാണ് അത് ഒരു ശാസ്ത്രനേട്ടമായി മാറുക. ആശയങ്ങൾ ഒരുപക്ഷേ മുൻകാലത്തുണ്ടാകാം. പക്ഷേ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങൾ ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള, ചരിത്രത്തെ റീറൈറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വലിയ പരിശ്രമം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ അതിന് ബദൽ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ബദൽ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത് കേരളമാണ്. ആ കേരളം ഈ ശാസ്ത്രനേട്ടങ്ങളെയും വൈജ്ഞാനിക നേട്ടങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന, ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു സ്റ്റേറ്റായി മാറുമ്പോൾ അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നിലപാട് സ്വീകരിക്കേണ്ടത് കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളാണ്. നമുക്ക് നല്ല ശാസ്ത്രബോധമുള്ള, മാനവികബോധമുള്ള

മതേതര ബോധമുള്ള, മാനുഷികമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പുതിയ തലമുറയെ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കണം. ഇപ്പോൾ എം. ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഒരു മാതൃകയാണ്. ചെറുതാണെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുമെങ്കിലും എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഒരു മാതൃകയാണ്. കാരണം എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി ജൈവകൃഷി രംഗത്ത്, ആ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള മുഴുവൻ കോളേജുകളിലെയും കുട്ടികളെ, എൻ.എസ്.എസ്. വോളന്റിയർമാരെ അണിനിരത്തി ജൈവകൃഷി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിപുലമായ പദ്ധതി ആവിഷ്ക്കരിച്ച് പ്രായോഗികമായി, ഫലപ്രദമായി നടപ്പിലാക്കുകയാണ്. അത്തരം മാനവികബോധമുള്ള, സെക്യുലറിസമുള്ള ഒരു പുതിയ തലമുറയെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടിയുള്ള വലിയ പരിശ്രമമാണ് ഈ ഗവൺമെന്റ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഈ ഗവൺമെന്റ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു ഭരണ പ്രതിസന്ധിയുണ്ടാകാതിരിക്കാനാവശ്യമായ ഒരു ഓർഡിനൻസ് ഗവൺമെന്റ് പുറത്തിറക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ ഓർഡിനൻസിനെയും സർക്കാർ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സ്വീകരിക്കുന്ന മുഴുവൻ

നടപടികളെയും പിൻതുണച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ</u>: സർ, 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

'If imparting information is the sole purpose of a varsity, it is at risk of becoming obsolete. Good educational resources are available on the web.' കേവലം വിവരം കൊടുക്കുക, അത് പരീക്ഷ നടത്തി ഓർമ്മയുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമെങ്കിൽ അധികം വൈകാതെ ആ സ്ഥാപനങ്ങൾ അടച്ചുപൂട്ടി പോകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നാണ് ഈ ഇംഗ്ലീഷ് ക്വാട്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ എന്നല്ല, ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ രാഷ്ട്രീയത്തിന് അതീതമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തെ മികച്ച 200 സർവ്വകലാശാലകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പട്ടികയിലും ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ഒരെണ്ണം പോലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ള ഖേദകരമായ സാഹചര്യമുണ്ട്. അത് തിരുത്താൻ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ നേട്ടങ്ങളോ സാക്ഷര കേരളമെന്ന്

അഭിമാനത്തോടെ നാം വിളിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളോ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ആ ചരിത്രം തിരുത്താൻ ഇന്ത്യയ്ക്ക് മുമ്പേ നടക്കാൻ കേരളത്തിന് കഴിയാതെ പോയതും ഈ മേഖലയിൽ ആണെന്നുള്ളതും വളരെ ഗൗരവമേറിയ കാര്യം തന്നെയാണ്. ലോകത്ത് വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാന കീ പോയിന്റ്സായി അവർ എടുത്ത് കാണിക്കുന്ന കുറച്ച് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ ഓരോ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനവും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയും ഇപ്പോൾ പ്രധാനമായും ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പോയിന്റുകളിൽ ഒന്ന്, നാഷണൽ-ഇന്റർനാഷണലൈസേഷൻ സ്ട്രാറ്റജീസാണ്. വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുപോലുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാവുന്ന, അവരുടെ കൾച്ചറിനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാവുന്ന, അവർക്ക് വന്ന് പഠിക്കാൻ കഴിയാവുന്ന, അവരുടെ രാജ്യത്ത് തിരിച്ച് ചെല്ലുമ്പോൾ അവരെ കൂടുതൽ ഇക്വിപ്പ്ഡ് ആക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ മാറ്റങ്ങൾ കോഴ്സിലും അതിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും സ്കീമിലും നടത്തിപ്പിലും കുട്ടികളുടെ അക്കാദമിക്സിനും പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലും, സ്റ്റുഡന്റ് എക്സ്പീരിയൻസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വരുത്തി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തെ, ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ ഒരു ഗ്ലോബൽ പെർസ്പെക്ടീവിൽ നോക്കിക്കാണാവുന്നതരത്തിൽ നിലവാരം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള

ശ്രമങ്ങളാണ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്റ്റീരിയോ ടൈപ്പുകളിൽപ്പെട്ടുപോയാൽ, ഈ പറയുന്ന പ്രാഥമിക നേട്ടങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേയ്ക്ക് നമ്മളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഇന്ത്യയ്ക്ക് തന്നെ മാതൃക ആയേയ്ക്കാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ കേരളത്തിന് കഴിയുമെങ്കിലും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അത്തരം നേട്ടങ്ങൾ ഇല്ലാതെ പോകുന്നതിന് കാലം നമുക്ക് മാപ്പ് തരില്ല. ആഭ്യന്തരവകുപ്പിന്റെ ഓരോ വീഴ്ചയും എടുക്കുന്നത് ഓരോ ജീവനാണെങ്കിൽ; വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ വീഴ്ച കേരളത്തിന്റെ മൊത്തം നേട്ടങ്ങളെയും തകർക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ അതീവ ജാഗ്രതയോടെ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, അഡ്രസ് ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച്, സ്റ്റുഡന്റ് പ്രാതിനിധ്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് പറഞ്ഞു. ശ്രീ. ആർ. രാജേഷിന് തന്നെ അറിയാം, ടെക്നിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഉൾപ്പെടെയുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ ഫ്ലോട്ട് ചെയ്യുമ്പോൾ സെനറ്റിലും സിന്റിക്കേറ്റിലുമുൾപ്പെടെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥി പ്രാതിനിധ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അന്ന് കമ്മിറ്റികളിലുണ്ടായിരുന്ന നമ്മളെല്ലാവരും പ്രവർത്തിച്ചതും അനുകൂലമായ തീരുമാനമെടുത്തതും. ഇപ്പോൾ

ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ കാര്യകാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കു മ്പോൾ എന്ത് gain ആണ് അതിനകത്തുണ്ടാകുന്നത് എന്നുള്ളതാണ്. സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജിന് കൊടി പിടിക്കാൻവേണ്ടി പ്രസംഗം നടത്താൻ ഞാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ആർക്കും അതിന് താൽപ്പര്യമുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതുന്നില്ല. പക്ഷേ സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജുകളും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നുള്ളത് മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ഇമോഷണലായിട്ടുള്ള ഒരു സ്റ്റാന്റ് എടുത്ത് അവരെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തുനിന്നും ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും നേട്ടം നേടാമെന്നുള്ള തരത്തിലുള്ള പ്രചരണം നടത്തിക്കൊണ്ട്, അതിന്റെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ താൽപ്പര്യങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നുമില്ല. സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജിലെ മാനേജർമാരുടെയും പ്രിൻസിപ്പാൾമാരുടെയും കാര്യം അവിടെ നിൽക്കട്ടെ. അതു വേണോ വേണ്ടയോ എന്ന് സർക്കാരിന്റെ പോളിസി ഡിസിഷൻ പ്രകാരം മാറ്റി നിർത്തി എന്തോ വലിയ കാര്യം ചെയ്തുവെന്നാണ് ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് അവകാശപ്പെടുന്നത്. സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ്

കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു ശബ്ദം വേണമല്ലോ; ആ കോളേജിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ എന്തെങ്കിലും നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അവകാശം ആ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ, അവരെ മാറ്റി നിർത്തണമെന്ന തീരുമാനമെടുക്കുമ്പോൾ ഏത് ഇന്ററസ്റ്റാണ് പ്രൊട്ടക്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്; സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടിയാണെങ്കിലും എയ്ഡഡ് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടിയാണെങ്കിലും ഗവൺമെന്റ് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടിയാണെങ്കിലും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയ്ക്ക് അവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വിഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള അവകാശം അവർക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടാകരുത്. ഇതിന്റെ intention-നെ dishonest intention എന്ന് വിളിക്കാവുന്ന തരത്തിലുള്ള ചില intentions ഇതിനകത്ത് കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ തിരുത്തലുകളുണ്ടാകണം. വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധിക്ക് ഒരു criterion വച്ച്

എണ്ണം കൂട്ടിയാലും ശരി എല്ലാ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചാൽ മാത്രമേ, ഇന്ന് അടച്ചിട്ട മുറികളിലായി നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പല സ്ഥാപനങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥി വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തുറന്ന് കാണിക്കാനും ചോദ്യം ചെയ്യാനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഞാനും നിങ്ങളുമൊക്കെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ മൊത്തം നിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് വലിയ പ്രസംഗം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ കേരളാ സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് ഒരു വൈസ് ചാൻസലറില്ല. ഒരു പ്രോ-വൈസ് ചാൻസലറില്ല. കേരളാ സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു രജിസ്ട്രാർ ഇല്ല. ഒരു ഫിനാൻഷ്യൽ ഓഫീസർ പോലുമില്ല. ഒരു സർവ്വകലാശാലയെ ഹെഡ് ചെയ്യേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട പോസ്റ്റുകൾ എല്ലാം വേക്കന്റായി കിടക്കുകയാണ്. റിസർച്ച് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ട് എത്രയോ മാസങ്ങളായി. രണ്ടാമത് റിസർച്ച് കമ്മിറ്റി വച്ചു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ കാണിക്കുന്ന

അലംഭാവം (യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ ഹെഡ് ചെയ്യുന്നതിന് വേറെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് ചാർജ് കൊടുത്ത് അത് ദീർഘിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്ന, ഒരു പ്രോ-വി.സി.-യെപ്പോലും വയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യമുൾപ്പെടെയുണ്ടാകുന്ന അലംഭാവം, അത് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു നിലവാരത്തിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് സഹായകരമായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയമായി ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റിനെ അവിടെ സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്ക് ഏത് തരത്തിലും ഇപ്പോൾ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാം, അത് നടപ്പാക്കാം, അത് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാം. ഭാവിയിൽ കോടതിയിൽ എന്താകുമെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങനെയുള്ള നീക്കങ്ങളൊക്കെ നടത്താമെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുവേണ്ട ഒരു സംവിധാനം ഒരുക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തിനാണ് ഗവൺമെന്റ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനെ പോലും സർവ്വകലാശാലയുടെ മേധാവിയായി നമ്മൾ വിളിച്ചകാര്യം നേരത്തേ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ഔന്നത്യത്തെക്കുറിച്ച്

സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ജോൺ മത്തായി സാറിനെ കാണാൻ വേണ്ടി അപ്പോയ്മെന്റ് ചോദിച്ച ഏലംകുളം മനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഔന്നിത്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോഴും വൈസ് ചാൻസലർമാരെ വിളിച്ചുവരുത്തിയിട്ട് മുഖ്യമന്ത്രി നിർദ്ദേശം കൊടുത്തുവെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് നമുക്ക് കഴിഞ്ഞ ദിവസം വാർത്ത വായിക്കേണ്ടി വന്നത്. ആ ഒരു നിലവാരത്തിലെ മാറ്റം ഇപ്പോൾ നമ്മളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രകടമാണ്. ലോകത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ മാറുന്നത് സ്റ്റീരിയോ ടൈപ്പുകളെ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് എന്ന കാര്യമാണ് ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാഷണൽ ഇന്റർനാഷണലൈസേഷൻ സ്ട്രാറ്റജീസ് അവർ എടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചു. റിക്രൂട്ട്മെന്റ് ടാർജറ്റ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥി വിഭാഗം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തേയ്ക്ക്, തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയ്ക്ക് വരട്ടെ. അവർ പഠിക്കുകയും വളരുകയും ആ വളർച്ച അവരുടെ നാടുകളിലേയ്ക്ക് ഈ നാടിന്റെ ഒരു അഡ്രസും ലേബലും തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്ന്

ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമുക്ക് ഇന്റർനാഷണൽ സ്റ്റാറ്റജീസ് പോയിട്ട് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുട്ടികളെ പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന സ്റ്റാറ്റജീസ് തന്നെ നമ്മുടെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് ഞാൻ സംശയത്തോടെ, രാഷ്ട്രീയ കണ്ണോടെയല്ല പറഞ്ഞത്. രണ്ട് ഭരണകാലത്തും ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അത്തരം സ്റ്റാറ്റജീസ് നമുക്കുണ്ടോ എന്നുള്ളത്. മൾട്ടി സെക്ടർ കോ-ഓപ്പറേഷനാണ് മറ്റു യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെയൊക്കെ മുഖമുദ്രയായി വരുന്നത്. കോഴ്സുകൾ ഓരോ സെക്ടറുമായി കണക്ട് ചെയ്യുകയാണ്. ആ സെക്ടറിലെ എക്സ്പെർട്ട്സുമായി കോഴ്സുകൾ കണക്ട് ചെയ്യുകയാണ്. ആ മൾട്ടി സെക്ടർ കോ-ഓപ്പറേഷൻ വഴി ഇൻഡസ്ട്രി; ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കോ-ഓപ്പറേഷനാണെങ്കിലും ഇൻഡസ്ട്രിയോ മറ്റേതെങ്കിലും മേഖലയുമായിട്ടുള്ള വെർച്വൽ ഇന്റർനാഷണൽ ഇന്റേൺഷിപ്പ് പോലും ഒരു വെർച്വൽ ലോകത്തേക്ക് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലും അത്തരം

കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ ചിന്തകളും പരിമിതികളും ഇപ്പോഴും പരീക്ഷാ നടത്തിപ്പ് കേന്ദ്രമായി യൂണിവേഴ്സിറ്റികളെ ഒരുക്കുന്ന തരത്തിലാണ്, ഒതുക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. എന്നാൽ അതുപോലും സമയത്തിന് നടത്താൻ ഇപ്പോൾ കേരളാ സർവ്വകലാശാലയിൽ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഡിഗ്രി റിസൽട്ടും പി.ജി. റിസൽട്ടുമൊക്ക വൈകിപ്പോകുന്ന സാഹചര്യം നമുക്കിടയിലുണ്ടാകുന്നു. സെക്ടർവൈസുള്ള കോ-ഓപ്പറേഷൻ ആ മേഖലയിലെ എക്സ്പെർട്ട്സുമായി, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസുമായി firms-ആയി ഉറപ്പുവരുത്താൻ, നമുക്കേതെങ്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ ടെക്നിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലെ ഏതെങ്കിലും രണ്ട് കോളേജുകൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രമായി ഒതുക്കിനിർത്താനും കഴിയില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ മുഴുവൻ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയ്ക്കും നേതൃത്വം നൽകുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലേയ്ക്കും ഈ കോ-ഓപ്പറേഷൻ ഉറപ്പുവരുത്താനുള്ള നടപടികളാണ് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകേണ്ടത്.

അതുപോലെ തന്നെയാണ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ടെക്നോളജി. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചു, നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഇന്റേൺഷിപ്പിന് കുട്ടികളെ പുറത്തേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്ന സിസ്റ്റമുണ്ട്. വിദേശരാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഇന്റേൺഷിപ്പ് വെർച്വൽ ഇന്റേൺഷിപ്പായി മാറുകയാണ്. അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന സമയവും അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന സമ്പത്തിന്റെയും ചെലവും കുറച്ചുകൊണ്ട് ഈ ടെക്നോളജി പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വെർച്വൽ ഇന്റേൺഷിപ്പ് അവിടത്തെ കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ടെക്നോളജിയുടെ യൂസേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏറ്റവും പോസിറ്റീവായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടെയും നമ്മൾ പുറകിൽ നിൽക്കുകയാണ്. കേരളത്തിലെ സാധാരണ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിലെ റിസൽട്ട് പോലും വെബ്സൈറ്റിലും മൊബൈൽ ആപ്ലിക്കേഷൻസിലും ചെല്ലേണ്ട ഇന്റർവ്യൂവും മറ്റും ചെറിയ ചെറിയ ആപ്ലിക്കേഷൻസ് വഴി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴും കുറ്റമറ്റ രീതിയിൽ നമുക്ക് നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വാല്യുവേഷനും ടാബുലേഷനും കഴിഞ്ഞ് മാർക്ക് ഓൺലൈനായി കൃത്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ

ഇപ്പോഴും വീഴ്ചകൾ നമ്മളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ഇന്റേൺഷിപ്പുവരെ വെർച്വലായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ പോലും തീരെ ചെറുതാകുന്നു. നമ്മുടെ മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം എടുക്കുന്ന നടപടികൾ പോലും വളരെ മിനിമം തരത്തിലുള്ള ചിന്തകളുടെ ഭാഗമായി ഉണ്ടാകുകയാണ്. ലോകത്തെ ഉന്നത നിലവാരം പുലർത്തുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുമായി താരതമ്യം നടത്തി അവിടെയുണ്ടാകുന്ന ട്രെൻഡ്സ് അനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ സെറ്റ് ചെയ്ത് നമ്മുടെ കുട്ടികളെ മാറുന്ന ലോകത്തിനനുസരിച്ച് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു ഗ്ലോബൽ പെർസ്പെക്റ്റീവിൽ കാര്യങ്ങളെ കാണാൻ നമ്മൾ ഇനിയും മടിക്കുകയാണ് എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. പ്രത്യേകിച്ച് ഈ ടെക്നോളജി ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ അപ്പ്ലൈ ചെയ്യാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഇന്റേൺഷിപ്പിന് നമ്മുടെ കുട്ടികൾ നമ്മുടെ അടുത്ത് വന്ന് പറയുന്നത് എന്താണ്; ആ കമ്പനിയിൽ ഒന്ന് വിളിച്ചു പറയുമോ; സിവിൽ

വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ, ഗൾഫിൽ ആരെയെങ്കിലും പരിചയമുണ്ടോ; ഏതെങ്കിലും ഒരു പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനത്തിൽ ഞങ്ങൾ നാലുപേർക്ക് ഒരു മാസത്തേക്ക് ഒന്ന് വിളിച്ചുപറയുമോ; അതിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ്, ആ കോഴ്സിന്റെ ഭാഗമായ ചില നടപടിക്രമങ്ങളിലേക്ക് മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്ന തരത്തിൽ ഇന്റേൺഷിപ്പിനെ ആ അർത്ഥത്തിൽ നമ്മൾ തളച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

അതുപോലെ തന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഡിമാന്റ് ഫോർ സ്കിൽസ് എന്നുപറയുന്ന ഇവരുടെ വർക്ക്പ്ലെയ്സ്. വർക്ക്പ്ലെയ്സ് റെഡ്യൂസ് സ്കിൽസ് എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഒരു സ്ഥാപനം ഈ കുട്ടിയെ, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ഒരു മലയാളി കുട്ടിയെ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വന്ന് പഠിച്ച ഒരു കുട്ടിയെ അക്വയർ ചെയ്യാൻ, ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വർക്ക്പ്ലെയ്സിന് റെഡിയായിട്ടുള്ള സ്കിൽ ഈ കുട്ടിക്ക് ഡെവലപ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ വീഴ്ചകൾ പറ്റുകയാണ്. അത് നോർമൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ മാത്രമല്ല, ടെക്നിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലാണെങ്കിൽപ്പോലും

നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ജോബ് സ്യൂട്ടബിലിറ്റിക്ക്, നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥാപനത്തിൽ പിന്നെയും ട്രെയിനിംഗ് നടത്തി അവരെ ട്രെയിൻ ചെയ്തെടുത്താണ് അവരെ യഥാർത്ഥ ജോലിക്കാരാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സ്കിൽ ഡെവലപ്മെന്റും സ്കിൽ അക്വിസിഷനുമൊക്കെ നമ്മളിൽ കുറെ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും ഇപ്പോഴും കോഴ്സിനെ ഡിസൈൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലോ പരമ്പരാഗതമായി ഏതെല്ലാം കോഴ്സുകളുണ്ടോ അതെല്ലാം തുടർന്നുപോകുന്നതിനപ്പുറത്തേക്ക് കോഴ്സുകളെ പൂർണ്ണമായി റീ-ഡിസൈൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലോ അവരുടെ വളർച്ചയ്ക്കും അവരുടെ തൊഴിലവസരങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന കാര്യത്തിലോ നമുക്ക് അവരെ റെഡിയാക്കി പുറത്തേക്ക് അയയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. പുറത്തേക്ക് എന്നുപറഞ്ഞാൽ വേറെ രാജ്യത്തേക്കല്ല, ക്യാമ്പസിന്റെ പുറത്തേക്ക് അവർ പോകുമ്പോൾ അതിനവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത.

അതുപോലെ തന്നെ ഇംപാക്ട് ഓഫ് ലാംഗ്വേജ് - ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിലും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും വലിയ റിസോഴ്സ് എന്നുപറയുന്നത്

ഹ്യൂമൺ റിസോഴ്സ് തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ മാനവ വിഭവശേഷിയാണ് നമ്മുടെ ഏറ്റവും വലിയ കരുത്ത്. ആ കരുത്തിനെ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ ഇന്ന് 10-ാം ക്ലാസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലെ റിസൽട്ട് വലിയ അഭിമാനത്തോടെയാണ് നമ്മൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപകർ തന്നെ പറയുന്ന, അങ്ങനെ റിസൽട്ടിലൂടെ വരുന്ന എല്ലാപേരെയും ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ആശങ്കകളുള്ള സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്, ആശങ്കകളുള്ള ബാച്ചുകളുണ്ട്, ആ കുട്ടികളുടെ ഭാഷാ നൈപുണ്യമൊക്കെ വളരെ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ, ആശങ്ക ജനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് വേദനയാണ്.

നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെ ഏറ്റവും അവസാനത്തെ അജണ്ടകളിൽ ഒന്നാണ് ഫോക്കസ് ഓൺ സ്റ്റുഡന്റ് എക്സ്പീരിയൻസ്. നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ഇതിന്റെ നടത്തിപ്പുകാർക്കും ജീവനക്കാർക്കും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും സിൻഡിക്കേറ്റിനും ഉൾപ്പെടെയുള്ള സംവിധാനങ്ങൾക്കും അമിത

പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുമ്പോൾ; ഇന്ന് കുട്ടികൾ ലോകത്തിലെ മറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ തേടിപ്പോകുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ; ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മാനദണ്ഡമായി, പണ്ട് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷന്റെ പേരും ബ്രാൻഡുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുശേഷം കിട്ടാൻ പോകുന്ന പ്ലെയ്സ്മെന്റ് ഓപ്പർച്ച്യൂണിറ്റീസും അവിടെയുള്ള പ്രദേശത്തെ കോസ്റ്റ് ഓഫ് ലിവിംഗും ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെയാണ് ഒരു കാലത്ത് പ്രധാനപ്പെട്ട അജണ്ടകളെങ്കിൽ ഇന്ന് അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ കുട്ടികൾ പാലിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന് സ്റ്റുഡന്റ് എക്സ്പീരിയൻസസ് തന്നെയാണ്. ആ സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ learning cycle-ലും അല്ലാതെയുമുള്ള individual experiences-ന് ഇന്ന് അവർ റിവ്യൂ നോക്കിയാണ് സ്ഥാപനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് ആ സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നു ചെല്ലുമ്പോഴും അവിടെ പഠിക്കുമ്പോഴും അവിടെ താമസിക്കുമ്പോഴും കുട്ടികളുടെ experiences-ന് വലിയ ഫോക്കസ് വിദേശ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കൃത്യസമയത്ത് ഒരു പരീക്ഷാ റിസൽട്ടുപോലും

കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നിരന്തരം നമുക്ക് വീഴ്ചകൾ പറ്റുമ്പോൾ, പരീക്ഷാ റിസൽട്ട് വൈകിയതിന്റെ പേരിൽ പി.ജി.-യ്ക്ക് അപ്ലൈ ചെയ്യാൻ പോലും കുട്ടികൾക്ക് പ്രയാസം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കുതന്നെ ഇത് സംബന്ധിച്ച് തൃപ്തിയില്ലാത്ത ഒരു കാലം ഇപ്പോഴും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നമ്മൾ തലമുറയോടും ഈ നാടിനോടും ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനീതികളിലൊന്നായി അത് മാറും. അതുകൊണ്ട് അഭിമാനത്തോടെ നാം പറയാറുള്ള പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ നേട്ടങ്ങൾ അവിടെ ഒതുക്കാതെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ മാറ്റം പോരാ. ഒരു പാരഡൈൻ ഷിഫ്റ്റ് എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ സ്റ്റീരിയോ ടൈപ്പുകളെ പൊളിച്ചെഴുതി ഈ കാലഘട്ടത്തിന് ചേർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ രീതി നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. ആ ദീർഘവീക്ഷണം ഈ കാര്യങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചെറിയ മാറ്റങ്ങളിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന ചെറിയ ചില സ്റ്റാൻഡേർഡൈസേഷനിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കമ്പാരിസണിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിപ്പോകുന്ന ഒന്നല്ല. ലോകത്തിലെ ഏത് സർവ്വകലാശാലയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ അഭിമാനത്തോടെ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കാൻ

കഴിയാവുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ജന്മം കൊടുക്കേണ്ട ഈ കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽനിന്നും അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളും അത്തരം സർവ്വകലാശാലകളുമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അതിന് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ അതിപ്രസരം അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അത് കയ്യിലൊതുക്കാനുള്ള അജണ്ടകൾ മാത്രമായി ഓർഡിനൻസും ബില്ലുകളും വരുന്ന സാഹചര്യം നമുക്ക് ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ശ്രീ. ആർ. രാജേഷിനോട് യോജിക്കുന്നു, ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തെ സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നും ഉയരുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ രാജ്യത്തിന് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതുതന്നെയാണ്. രാജ്യം ഒരുപോലെ ചിന്തിക്കണം, ഒരു ജാതിയിൽ വിശ്വസിക്കണം, ഒരു മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കണം തുടങ്ങിയ തിട്ടൂരങ്ങൾ കാമ്പസുകൾക്കകത്തേയ്ക്ക് കൊടുക്കുമ്പോൾ അത് ശരിയല്ല, അങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾക്ക് കീഴ്പ്പെടാൻ ഒരുക്കമല്ല, അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ ദേശവിരുദ്ധരായി ചിത്രീകരിക്കാനുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്ക് എതിരായിട്ടുകൂടി കേരളത്തിന്റെ സർവ്വകലാശാലകളാണ് ഒരു പ്രതിരോധം തീർക്കേണ്ടത്. അതിന് കേരളത്തിന് സാധിക്കട്ടേയെന്ന് ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു. എന്റെ ഭേദഗതി മൂവ് ചെയ്യുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, 3 ബില്ലുകളാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ വിശദമായ, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ സർവ്വതല സ്പർശിയായ ചർച്ചയാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. സമ്പന്നമായ ഒരു ചർച്ച. ഈ ബില്ലുകൾ വളരെ സദുദ്ദേശപരമാണെന്നതാണ് എനിക്ക് ഊന്നി പറയാനുള്ള കാര്യം. കാരണം, 1-2 പേർ അത് ദുരുദ്ദേശപരമാണെന്നും രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതമാണെന്നും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ, അങ്ങനെയല്ല. അത് തീർച്ചയായും, നേരത്തെ ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ, നമുക്കെല്ലാം അഭിമാനിക്കാവുന്ന വിധം നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളെ ദേശീയ, അന്തർദേശീയ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം, ഈ 3 ബില്ലുകളിലൂടെ ഇതെല്ലാം കഴിയുമെന്നൊന്നുമല്ല. ഇനിയും എത്രയോ മാറ്റങ്ങൾ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നടക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വലിയൊരു തുടക്കം കുറിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും സംസാരിച്ചതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്, കേരളത്തിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ഇനിയും ഉയരേണ്ടതുണ്ടെന്നത്. അതിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ ഇതുവരെ നമുക്കതിന് സാധിച്ചിട്ടില്ലായെന്നതന്നെയാണ്. അങ്ങനെ ഇതുവരെ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളെ ഉയർത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നൊരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് എങ്ങനെ അതിന്

ദേശീയ, അന്തർദേശീയ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്താൻ പറ്റുമെന്ന ചിന്തകളാണ് സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഫലമായി കുറെ മാറ്റങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷംകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം വിശദീകരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ 3 ബില്ലുകൾ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കണ്ടന്റ് മാത്രമേ ഞാൻ പ്രധാനമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിന് അപ്പുറം പറഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങളുടെ ചില സൂചനകൾ മാത്രം. അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ അറിയപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾതന്നെ കഴിഞ്ഞ വർഷം ദേശീയതലത്തിൽ റാങ്കിംഗ് നടന്നപ്പോൾ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി 100 റാങ്കിനുള്ളിൽ കേരളത്തിലെ 4 സർവ്വകലാശാലകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് പൂർണ്ണമായും ഒരു കൊല്ലത്തെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടാണെന്ന് പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷക്കാലത്തെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് നമുക്ക് നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ റാങ്കിംഗ് പെർസ്പെക്ടീവിലുള്ള ചില ഘടനാമാറ്റങ്ങളിലൂടെ ദേശീയ റാങ്കിംഗിൽ കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് വരാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച കേരള സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് ദേശീയ റാങ്കിംഗിൽ 30-ാം മത്തെ റാങ്കാണ്. 30-ാം മത്തെ റാങ്ക് വലിയൊരു റാങ്കാണെന്നൊന്നും നമ്മൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നാമത്തെ

റാങ്ക് വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ജനതയാണ്. എങ്കിലും ഈ പറഞ്ഞ സർവ്വകലാശാല 30-ാം മത്തെ റാങ്കിൽ നിൽക്കുന്നു. 34-ാം മത്തെ റാങ്കിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാല നിൽക്കുന്നു. 63-ാം മത്തെ റാങ്കിൽ കുസാറ്റ് നിൽക്കുന്നു. 76-ാം മത്തെ റാങ്കിൽ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല നിൽക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കുറച്ച് നേട്ടങ്ങളാണ്. പൂർണ്ണമായി എന്ന് അർത്ഥമില്ല. എങ്കിലും അഭിമാനിക്കാവുന്ന നേട്ടങ്ങളാണ്. ഇനിയും അവിടെനിന്നും ദേശീയ, അന്തർദേശീയ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയരാം, അതുതന്നെയാണ് ചിന്ത. അതുതന്നെയാണ് എല്ലാവരും ഇവിടെ പങ്കുവച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളെ എങ്ങനെ ദേശീയ, അന്തർദേശീയ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്താൻ കഴിയുമെന്നുള്ള എല്ലാ പോസീറ്റീവ് അഭിപ്രായങ്ങളും സർക്കാർ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കുകയാണ്. തീർച്ചയായും അത് നമ്മുടെ കൂട്ടായ ഒരു ശ്രമംകൊണ്ട് ആ തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്.

റിസൽട്ടിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. നേരത്തെ ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിലൊക്കെ പറഞ്ഞതുപോലെ റിസൽട്ട് മാത്രമൊന്നുമല്ല ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട നേട്ടം. ഗവേഷണം തന്നെയാണ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നടക്കേണ്ടത്. അതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്ന ആശയോത്പാദനത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമൂഹം മുന്നോട്ടുപോകുകയുള്ളൂ. നാളത്തെ

തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി ആശയങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ സർവ്വകലാശാലയെ മാറ്റാൻ നാം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അഫിലിയേറ്റഡ് കോളേജുകളും ഉണ്ട്. ആ കോളേജുകളുടെ റിസൽട്ടുകൾ, അവരുടെ തുടർപഠനം, അവരുടെ ഉപരിപഠനം മുതലായവയും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് റിസൽട്ട് കൃത്യമായി വരത്തക്കരീതിയിൽ വലിയൊരു ശ്രദ്ധ കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷക്കാലം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് 2 സർവ്വകലാശാലകൾ വളരെയധികം മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാല ഈ വർഷത്തെ പരീക്ഷ നടത്തി 12 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റിസൽട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്നുള്ളത് നമുക്കെല്ലാം വളരെയധികം സന്തോഷം നൽകുന്ന കാര്യമാണ്. അതുപോലെതന്നെ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലക്ക് ജൂലൈ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന റിസൽട്ടുകൾ മേയ് മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതെല്ലാം പൂർണ്ണമായെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അതേ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽതന്നെ ഇതിനേക്കാൾ മുമ്പ് റിസൽട്ട് പബ്ലിഷ് ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം നടക്കുകയാണ്. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലാണ് നേരത്തെ ഇവിടെ എല്ലാവരും സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ആ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം മറികടന്ന് ജൂലൈ മാസത്തോടുകൂടി നേരത്തെ അവിടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതിരുന്ന ചില റിസൽട്ടുകളും ഈ വർഷത്തെ റിസൽട്ടുകളും

പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള വലിയ ഒരു ശ്രമത്തിലാണ്. കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയും അതുപോലെതന്നെ റിസൽട്ടിന്റെ കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങൾ നമ്മൾ വിസ്മരിക്കരുത്. കുറവുകളുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞത് നമ്മൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇതുംകൂടി നമ്മൾ കാണേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം, നമ്മൾ സർവ്വകലാശാലയെ വളർത്താനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും ഒരുപോലെതന്നെ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ വികസനത്തിനുവേണ്ടി സംസ്ഥാന സർക്കാർ കുസാറ്റിന് 240 കോടി രൂപയാണ് നൽകിയത്. അതിലൂടെ അവിടത്തെ ലബോറട്ടറികൾ വലിയ തരത്തിൽ മാറാൻ പോകുകയാണ്. ലൈബ്രറികൾ അന്തർദേശീയ നിലവാരത്തിൽ മാറാൻ പോകുകയാണ്. അതെല്ലാം നാളത്തെ അന്തർദേശീയ തലത്തിലേയ്ക്കുള്ള സർവ്വകലാശാലയുടെ ഉയർച്ചയ്ക്കുള്ള വഴികളാണ്. കേരള സർവ്വകലാശാലയ്ക്കും മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയ്ക്കും കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുമൊക്കെ നൂറു കണക്കിന് രൂപയുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കാണ് ഭരണാനുമതി നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഫലമായി കുസാറ്റിന് 1000 കോടി രൂപയുടെ ഒരു പ്രോജക്ടിന് അപ്ലൈ ചെയ്യാനുള്ള അവസരമുണ്ടായി എന്നുള്ളതാണ്. കേരള സർവ്വകലാശാലയ്ക്കും അതുപോലതന്നെയാണ്. ഞാൻ അതിന്റെ വിശദീകരണത്തിലേയ്ക്കല്ല പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട

ചില നേട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ 4 വർഷംകൊണ്ട് ഈ സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ഒരു വശത്ത് നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്. മറ്റ് ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. പോസ്റ്റ് ക്രിയേഷൻ ആവശ്യമുണ്ട്. കോഴ്സുകളും കോളേജുകളും യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾതന്നെ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞു. അതുപോലെ പെർമനെന്റ് അദ്ധ്യാപകർ വേണം, നോൺ-പ്ലാൻ ഫണ്ട് കുറയുന്ന തുടങ്ങിയ കുറെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. കോഴ്സുകളുടെ കാര്യത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തീരുമാനം വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അത് കോഴ്സുകൾ, കോളേജുകൾ എത്ര വേണം, ആർക്ക്, എവിടെ വേണം, ഏതെല്ലാം വേണമെന്നുള്ളതിന് ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിൽ ഒരു പെർസ്പെക്ടീവ് പ്ലാൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. മറ്റ് വിഷയങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ഒന്ന് ക്രോഡീകരിച്ച് പറഞ്ഞുവെന്ന മാത്രം. പ്രധാനമായും 3 ബില്ലാണ് ഇവിടെ ഉള്ളത്. ഒന്ന്, ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ......

<u>ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ:</u> കോഴ്സുകളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കാര്യം അങ്ങയെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ പറയുകയാണ്. വലിയ കാര്യംതന്നെയാണ്. എം.ടി.-യുടെ കോളേജാണ് പാലക്കാട് വിക്ടോറിയ കോളേജ്. എം.എ. മലയാളം

കോഴ്സ് പാലക്കാട് വിക്ടോറിയ കോളേജിൽ ഇല്ലായെന്നുള്ളത് വളരെ ഖേദകരമായ ഒരു കാര്യംതന്നെയാണ്. അത് ചെയ്യാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങ് അതിന്റെ എല്ലാ പ്രാധാന്യവും അറിയാവുന്ന ആളാണ്. അങ്ങ് അടിയന്തരമായി ആ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: സർ, അക്കാര്യം പരിശോധിക്കാം. 2018-ലെ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രമാണ് പ്രധാനമായും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സർവ്വകലാശാല ഗ്രാന്റ്സ് കമ്മീഷന്റെ റെഗുലേഷനുകൾ പ്രകാരമുള്ള യോഗ്യതയുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ സമിതിയിൽ 60 വയസ്സ് ആയിരിക്കുന്നതും അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ വിരമിക്കൽ തീയതി അക്കാദമിക് വർഷത്തിനുള്ളിൽ വരികയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അക്കാദമിക വർഷത്തിന്റെ അവസാനം വരെ സർവ്വീസിൽ തുടരേണ്ടതാണെന്നുള്ളൊരു അമെന്റ്മെന്റാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ഇതുകൊണ്ട് സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും തീർന്നു എന്നൊന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ അക്കാദമിക് രംഗത്ത് ഒരു ചുവടുകൂടി വച്ചു. ഇനിയും ധാരാളം ചുവടുകൾ വയ്ക്കാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതിലെന്തെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ സംബന്ധിച്ച ചർച്ചയിൽ ഇത് രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിതമാണെന്നെല്ലാം പറയുകയുണ്ടായി. അതെല്ലാം തെറ്റാണ്. ഇത് പൂർണ്ണമായും അക്കാദമിക് ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. കേരള സർവ്വകലാശാല ആക്ടിൽ സെനറ്റിൽ 17-ാം വകുപ്പ് നാല് മേഖലയിലാണ്. ഒന്ന്, എക്സ്-ഒഫീഷ്യോ അംഗങ്ങൾ. അത് എക്സ്-ഒഫീഷ്യോ അംഗങ്ങൾ തന്നെയാണ്. രണ്ട്, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ. മൂന്ന്, ആജീവനാന്ത അംഗങ്ങൾ. നാല്, മറ്റംഗങ്ങൾ. ഇങ്ങനെ നാല് കാറ്റഗറിയിലാണ് ഈ സെനറ്റിൽ അംഗങ്ങളുള്ളത്. അതിൽ 'തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ' എന്നതിലാണ് ചെറിയ മാറ്റമുള്ളത്. ഘടനാപരമായ മാറ്റം വരുത്തി എന്നുപറയുമ്പോൾ എന്തോ വലിയ മാറ്റം വന്നുവെന്നൊക്കെ ചിലപ്പോൾ തോന്നും. അതുകൊണ്ടാണ് അത് കൃത്യമായി പറയുന്നത്. 7 പ്രിൻസിപ്പൽമാർ എന്നാണ് നേരത്തെയുള്ള ആക്ടിലുള്ളത്. പക്ഷേ, അന്നുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരള ടെക്നിക്കൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി (KTU)-യും ആരോഗ്യ സർവ്വകലാശാലയും വന്നു. അതോടെ കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും പല സ്വകാര്യ കോളേജുകളും പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകളും വിട്ടുപോയി. ജൂനിയർ കോളേജ് എന്നുള്ള സങ്കൽപ്പം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത് ഇല്ലാതായി. അതുകൊണ്ട് അന്ന് 7 പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ ഒറ്റ

നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് എല്ലാവരുംകൂടി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതിന്റെ പ്രസക്തി മാറി എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നത്തെ ഒരവസ്ഥ പരിഗണിച്ച് അത് ഇത്തരത്തിൽ മാറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. സർക്കാർ കോളേജിൽനിന്ന് മൂന്ന് അദ്ധ്യാപകർ. അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു കോൺസ്റ്റിറ്റ്വൻസി. നേരത്തെ 7 പേർക്കുവേണ്ടി ഒരു കോൺസ്റ്റിറ്റ്വൻസി ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ സ്വകാര്യ കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം ഉണ്ടാകും. കുറച്ച് സർക്കാർ കോളേജിലെ അദ്ധ്യാപകരുണ്ടാകും. അവരെ എങ്ങനെയാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നുള്ളത് നമുക്കറിയാം. അത് മാറി. എല്ലാവരുടേയും പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പാക്കാൻവേണ്ടിയാണ്. ഏതാണ് ജനാധിപത്യപരമെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കണം. സർക്കാർ കോളേജിൽ 3 അദ്ധ്യാപകരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാം. അതിന് ഒരു നിയോജക മണ്ഡലം. അതിൽ സർക്കാർ കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ തന്നെയാണ് അവരുടെ പ്രതിനിധിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. മുമ്പ് അങ്ങനെയല്ല. എയ്ഡഡ് കോളേജിൽനിന്ന് 3 പ്രതിനിധികൾ. എയ്ഡഡ് കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ തന്നെയാണ് ആ കോൺസ്റ്റിറ്റ്വൻസിയിൽനിന്നും അവരുടെ പ്രതിനിധിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക. അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജിൽനിന്ന് ഒന്ന്, അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ ഓരോരുത്തരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക. അങ്ങനെ 7. അതേ ഏഴും അങ്ങനെത്തന്നെ

നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാ മേഖലയിൽനിന്നും പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പാക്കി. ഒരു നിയോജക മണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് 7 പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ മേഖലയിൽനിന്നും ഒരുപോലെ പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ മേഖലയുടെയും പ്രാതിനിധ്യം കൂടുതൽ ഉറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് മൂന്ന് മണ്ഡലമാക്കിയതും ഇങ്ങനെ തീരുമാനിച്ചതും.

ഇനി 'മറ്റംഗങ്ങൾ' എന്നതിനെ കുറിച്ച് ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അതിൽ ഐ.റ്റി. വിദഗ്ധൻ. ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ പറഞ്ഞു, അതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ഐ.റ്റി. പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കും എന്നൊന്നും ആരും പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു ഐ.റ്റി. വിദഗ്ധനെ കൂടി അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെത്തന്നെ മാനേജർമാർ നാല് പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകൾ പലതും കെ.റ്റി.യു.വിലേയ്ക്ക് പോയി. ചിലത് ആരോഗ്യ സർവ്വകലാശാലയിലേയ്ക്ക് പോയി. അവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞെന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രാതിനിധ്യം കുറച്ചുമതി. അത് മാനേജർമാരാണ്; അക്കാഡമീഷ്യൻസല്ല.

സിൻഡിക്കേറ്റ് എക്സ്-ഒഫീഷ്യോ അംഗങ്ങളും മറ്റംഗങ്ങളുമാണ്. സെനറ്റിൽനിന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത 13 അംഗങ്ങളെ 12 ആക്കി ചുരുക്കി. അതു

സംബന്ധിച്ച് നമ്പരിന്റെ കാര്യമൊക്കെ ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ മനസ്സിൽപോലും ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. 11 ആയിരുന്നപ്പോൾ 7 അദ്ധ്യാപകരുണ്ടായിരുന്നു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം ഏഴിൽനിന്ന് ആറ് ആക്കി കുറച്ചു. പിന്നെ, പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ കാര്യം പ്രൊഫ. ആബിദ് ഹുസൈൻ തങ്ങൾ സ്വാശ്രയ കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. പഴയ സെനറ്റിലും അത് ഫസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് കോളേജായാലും ഗവൺമെന്റ് കോളേജായാലും രണ്ടുപേരേ സിൻഡിക്കേറ്റിൽ പ്രതിനിധികളായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഫസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് കോളേജ് എന്നൊന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഫസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് കോളേജ് എന്നതിനുപകരം എയ്ഡഡ് കോളേജ് ആക്കി. രണ്ട് പ്രിൻസിപ്പൽമാർ ആയിരുന്നു മുമ്പ്, ഇപ്പോഴും രണ്ട് പ്രിൻസിപ്പൽമാരാണ്. രണ്ട് പ്രിൻസിപ്പലിൽ ഒരു പ്രിൻസിപ്പൽ സിൻഡിക്കേറ്റിൽ ഗവൺമെന്റ് കോളേജിൽനിന്നും ഒരു പ്രിൻസിപ്പൽ എയ്ഡഡ് കോളേജിൽനിന്നും. വളരെ കൃത്യമാണത്. പിന്നെ വേറെ രണ്ട് പേരെ മാറ്റേണ്ടതുണ്ടോ? പിന്നെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്ത അംഗം. ഇതാണ് അതിന്റെ മാറ്റം. ഇതാണ് കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ. സെനറ്റിനും സിൻഡിക്കേറ്റിനും പകരം

നോമിനേറ്റ് ചെയ്യുലല്ല. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ഈ മാറ്റങ്ങൾ കാലികമായ, പ്രസക്തിയുള്ള മാറ്റങ്ങൾ. മൂന്ന് കോൺസ്റ്റിറ്റ്വൻസിയായി പ്രിൻസിപ്പലിനെ മാറ്റിയുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കോടതിയിൽ പോകുകയും തൽക്കാലം കോടതി അത് തടഞ്ഞു വയ്ക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിൽ ഇവിടെ സെനറ്റിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലും ഇലക്ഷൻ നടക്കാത്ത ഒരു അവസരം ഉണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയതാണ്. ജനാധിപത്യ രീതിയിൽക്കൂടി സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും വരാൻവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങിയതാണ്. പക്ഷേ അത് നിർത്തി വയ്ക്കുവാനുള്ള കോടതി നിർദ്ദേശം വന്നതോടുകൂടി ഈ മേയ് മാസത്തിൽ കാലാവധി തീരുന്ന സെനറ്റിലേയ്ക്ക്, കോടെർമിനസാണ് എന്നതുകൊണ്ട് സിൻഡിക്കേറ്റിലേയ്ക്കും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. തെരഞ്ഞെടുപ്പില്ലാതെ സിൻഡിക്കേറ്റിനെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചതല്ല. അങ്ങനെ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പ് തുടങ്ങിയതിനുശേഷം നിർത്തി വയ്ക്കേണ്ട ഘട്ടത്തിൽ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും കാലാവധി തീരുമ്പോൾ സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും ഇല്ലാതെ ഒരു സർവ്വകലാശാല വരും. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ പല

പ്രശ്നങ്ങളും എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അതില്ലാതിരിക്കരുത് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് താൽക്കാലികമായി, അത് പരമാവധി 6 മാസത്തേയ്ക്ക്, അതിന് മുമ്പ് തെരഞ്ഞെടുത്ത സമിതി വരികയാണെങ്കിൽ അത്. ഇതിൽ ഏതാണ് ആദ്യം എന്നുവച്ചാൽ അങ്ങനെ താൽക്കാലിക സമിതി മാത്രമാണ്. അതാണ് ഈ താൽക്കാലിക ഭേദഗതി എന്നു പറയുന്നത്. സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം.

ഈ മൂന്നെണ്ണമാണ് സബ്ജക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വിടണമെന്ന പ്രമേയമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രമേയങ്ങൾ അനുവദിച്ചുതരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

<u>2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ</u>

<u>മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ</u>: ശ്രീ. ടി. വി. ഇബ്രാഹിം, അങ്ങ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ഓർഡിനൻസ് നിരാകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ;

(ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സീറ്റിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്സ് ചെയ്തില്ല.)

ശ്രീ. ടി. വി. ഇബ്രാഹിം അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ഓർഡിനൻസ് നിരാകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം സഭ

നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീമതി യു. പ്രതിഭ ഹരി, 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന അങ്ങയുടെ 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീമതി യു. പ്രതിഭ ഹരി: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീമതി യു. പ്രതിഭ ഹരി അവതരിപ്പിച്ച 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ആർ. രാമചന്ദ്രൻ, അങ്ങ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ;

(ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സീറ്റിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്സ് ചെയ്തില്ല.)

ശ്രീ. ആർ. രാമചന്ദ്രൻ അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി VI-ന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന

പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിൽ സബ്ജക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്രൊഫ. ആബിദ് ഹുസൈൻ തങ്ങൾ, അങ്ങ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ ഒരു സെലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ ?

(ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സീറ്റിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ്സ് ചെയ്തില്ല.)

പ്രൊഫ. ആബിദ് ഹുസൈൻ തങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ സെലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. അനിൽ അക്കര അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. അനിൽ അക്കര: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. അനിൽ അക്കര അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി VI-ന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്, അങ്ങ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ഓർഡിനൻസ് നിരാകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ഓർഡിനൻസ് നിരാകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ്: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ, അങ്ങ് അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. ഷാഫി പറമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച സബ്ജക്ട്

കമ്മിറ്റി VI-ന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ ....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.